

ס"ג דא"ק טהם טעמי ע"כ עם טעמי ס"ג.

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יא הה וי הה אי הה יו הה

אוצר החכמה

ומולאים הי"ם דמ"ה ממלח דא"ק עם חסלוס ע"ס דב"ן היוזאים
מעניי א"ק הנוגעים לבירורים הנז' וגמשיכ המו' לעת' ויורדים
ומחלכשי' בנה"י דעת'.

ויכוין לזווג חב"ד חג"ת דנה"י דעת' **איהיהיורה** ולהמשי' מהם
הארת טיפות חו"ב דחו"ב דז"א, לחב"ד חג"ת דחג"ת דא"א.
ויכוין לזווג החב"ד חג"ה דחג"ה דא"א **איהיהיורה** ולהמשיך
טיפות הנז"ל למזל העליון.

גם יכוין לזווג הנה"י דנה"י דעהיק **איהיהיורה** ולהמשיך טיפות
חו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם עלמות אור דטהיקא לנה"י דחג"ת
דא"א שהם החרין כחפין.

ולזווג הנה"י דחג"ה דא"א **איהיהיורה** ולהמשיך טיפות הנז'
מעורבת עם עלמות אור א"א ג"כ למזל העליון.

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד וגקה

יוד אלקה הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד
דאימא. גם יכוין טע"י רבוי האורות נסדק היסוד ומתגלים כל
החו"ג ועי"כ נעשי' אבא ויש"ס פר' א' ואבא עם תבונה פר' אחר
ויורדין או"א עי' ומחלכשי' ביססו"ת הראשונים.

ואמא

ויכוין

ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות

י א ה ה ו י ה ה

י א ה ל ו ת ה י ם כ ח כ"ד

י א ה ד ו נ ה י כ ז"ח

איהיהוה זווג פנימי רוחא ברומא דאו"א אחר הזוג המילון
גופא בגופא דאו"א.

ואז נמשך ד' מוחין דחכמה שבחכ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג
למלכותו. וכן יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה שבחכ"ד דא"י החו"ב
ליסודה והחו"ג למלכותה. ויכוין להמשיך הטיפות הנ"ל מעורבות עם
מילו' אור דאו"א. אוצר החכמה

יוד	הי	ויו	הי	יהוה	יהוה	גם יכוין	להמשי' הג'
יוד	הי	ויו	הי	יהוה	יהוה	ע"ב מחכ"ד דאבא	
יוד	הי	ויו	הי	יהוה	יהוה	ליסודו ומיסודו ליסוד	
יוד	הי	ויו	הי	יהוה	יהוה	דא"י שהם רי"ו העליון	

והם רי"ו אותיות דוים"ע ויב"א וי"ע ועי"כ יכוין לכונן ולתקן את
הכלי דמ"ן דיסוד דא"י.

ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים דהיינו שא"י מעלה מ"ן שהם החכמות
והחסדים שהם מ"ה דב"ן והם תח"ן ודת"י דחסדים דללס דא"י
וגותנס לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם הבינות והגבורות שהם ב"ן
דמ"ה והם בנ"ה ודת"י דגבורה דמו' דללס דאבא ועי"ז נכלל הללס
דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם **מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן**.
ומתלבשי' ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח/ בינה בהוד/ חו"ג ביסוד/ והם
ללס דאחור. וכטד"ז נכללו המו' דללס דא"י ונעשה כולו מבינות
וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשי' ד' מוחין הנו' בנה"י
דילה חכמה בנלחה/ בינה בהודה/ חו"ג ביסודה/ והם ללס דאח' דבינה
דנה"י דאו"א.

בריר ש"ק דג"פ כח"כ דנה"י דחג"ת דיסו"ת.
ואז

ואז יכוין להוליא צ' ללמי המו' דאו"א שננה"י דיסו"ת הראשונים
 וכל ללם כלול מי"ם שבו **דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל** ויורדים
 ומתלבשי' כל צ' ללמי המוחין דאו"א מהפרלו' הג"ל. ומוליאים הארת
 המו' שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד דהפר' הג"ל דיסו"ת השניים
 והם **מ' דללם**.

ויכוין להשאיר שם שורשי המו' שהם הכחב"ד דצ' הללמים דאו"א
 דהפרלו' הג"ל ולהמשיך שארית המו' שהם הו"ק דצ' הללמים
 דאו"א מהפרלו' הג"ל ומתלבשי' באחוריים דחג"ת דפרלו' הג"ל
 דיסו"ת השניים דפר' הג"ל.

ומוליאין הארת המו' שלהם ומקיפין מחוץ לחג"ת דפרלו' הג"ל
 והם **צ' דללם**.

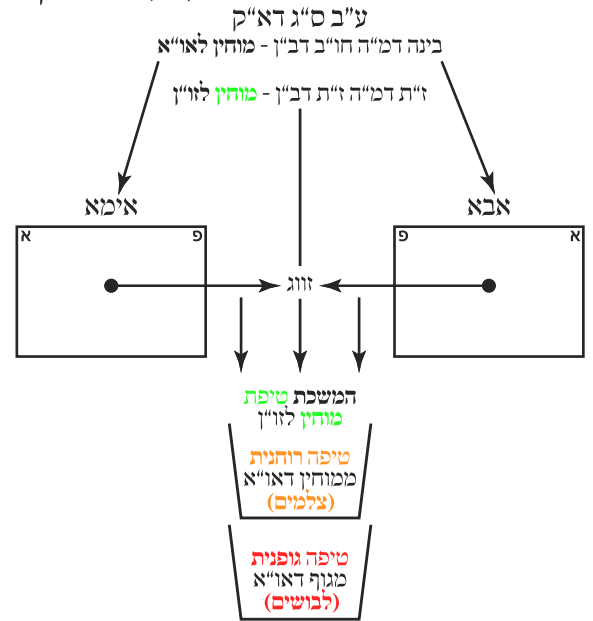
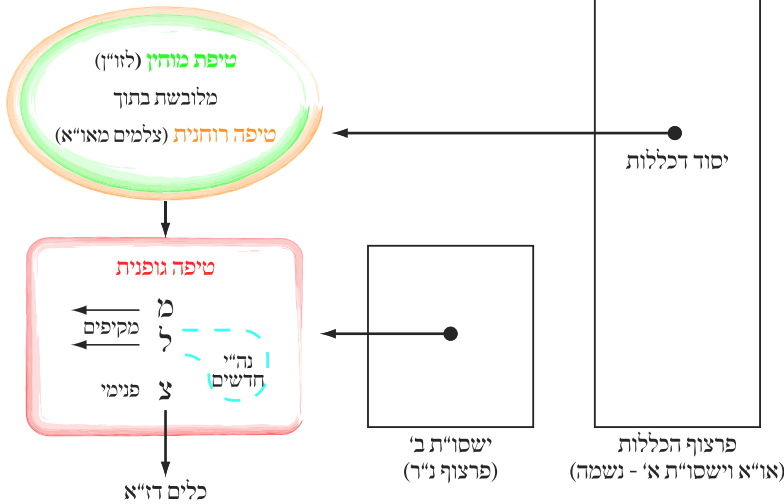
ולהשאיר שם החג"ת דצ' הללמים הג"ל ושארית המו' שהם הנה"י
 דצ' הללמים ולהמשיכן ולהלבישן בט"ם דחח"ן בנ"ה דת"י
 דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פר' ופר' מהפרלו' הג"ל דיסו"ת
 דפר' הג"ל ונק' **צ' דללם** והם יסו"ת השלישים.

עתה

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

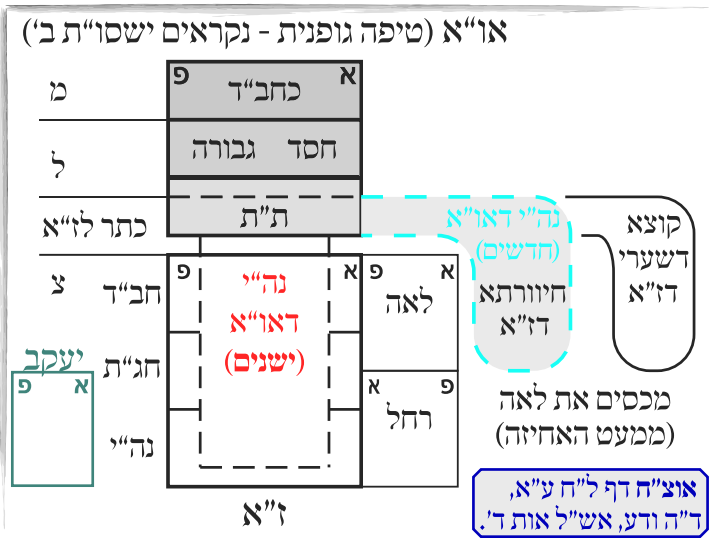
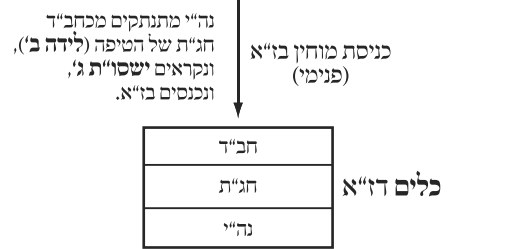
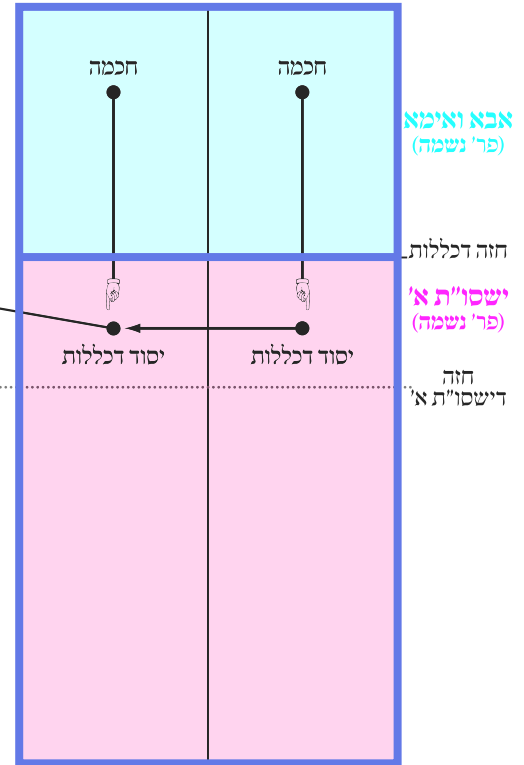
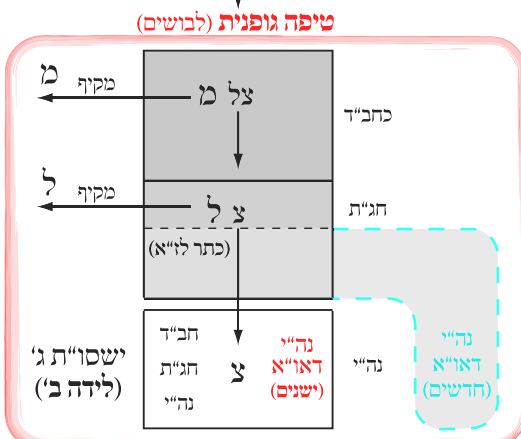
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ם (פר' נשמה) הכללות
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דיסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ם (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דיסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

עסה יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דו"ק דיש"ס עס מו' פנימיים
 צ' דללס, ור"מ מקיפי' דמו' דיניקה דללס דנרנח"י דרוח
 דנשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן המלוכס נמוכו עס נרנח"י דרוח דנשמה
 שסס י"ג האיז"ת וי"ג אהי"ה מקיפי' עליהם ונקודות כידוע.
 אה"ח 6025

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

א א ה ו י ה א א א ה ו י ה
 י ה ו א ה י י ה ו א ה י

לחח"ן בג"ה דת"י דו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א

יכוין

אוצר החכמה

ליל שבת קדש

כוין להחזיר המו' דללס די שכו"ה שטלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפי'

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה יהוה

לכחרים וחמ"ן זג"ה דת"י דפר' ו"ק דה' פרלו' נה"י וחג"ת
דמ"ה זכ"ן דמ"ה זכ"ן דפנימיו' זי' דז"א.

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמו' דגד' שהס חמ"ן זג"ה דת"י דנה"י
וחג"ת דנה"י דזי' (ובליד ש"ק דכחז"ד דנה"י דחג"ת דחזונה)
עס מו' דאור פנימי דנ' דללס דנרנח"י דגשמה בחול. (ובשבת
דנח"י דג"ר דגשמה) **דז"ן דמ"ה ודז"ן** עס המו' דו"ק דגד' שהס ד'
שמות יס"ז וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו דמו'
דמו"צ ומו"ג דמו"צ ומו"ג.

אניה

ולהפלות ס' עליון דהוד דבין דז"א
 עם ג"ס דגבורה הרי ד"פ דגבורה
 דז"א כנגד ד' אותיות כבוד.

ולהמשי' מדת"י של הרי"ו החתון שבדמ"י דחכ"ד דז"א לרת"י
 דחכ"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ו הזה החתון

י יה יהו יהוה

יוד יוד דהו יוד דוהו וו יוד דהו וו דהו ¹⁶⁰²⁵

ויכוין שיאירו ג' נוו' חכ"ד בגלגלת' דילה ^{אוצר החכמה}

מלכותו יכוין להמשי' לטק' ב' פ"ת דהוד דבין דז"א
 לכן לא נרמזו באותיות הפסיק. ויטין למלאת
 ד' אלפי"ן שנכתר דלאה.

ארף ארף ארף ארף

ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אה"ה ב' דיודי"ן וא'
 דאלפי"ן וא' דהי"ן יכוין להמשיכס ללאה בפקדון לעורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי

הא יוד הא הה יוד הה

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל העומדת בצרי' עשרה
 אה"ה שהם גי' צי"קו מעשרה לבושי' החו"ג שבדעת דז"א
 דאזי' לנקוד' הכתר דרחל העומדת בצרי' הגק' קד"רה שבו
 כמס' אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות וז' אותיות שורשו והכולל.

אהיה

ענין דרושי הלילה

שער הכוונות

דרוש ה ט

למעלה ע"י נשמותיו ומכ"ש בע"ה ולכן אנו אומרים ק"ש בהיותנו עומד עדיין בעו"ז קודם שנפקד נשמותנו למעלה וכוונתנו היא שיעיל ק"ש זו לזווג שבחמות הלילה כנ"ל. ה' והענין הוא שבתחיל ע"י ברכת המפיל חבל שינה כו' עם הכוונה הנ"ל הנה הוא רוחא דז"א דיהיב בטוקב' בביאה א' לעשותה כלי חודר ומסתלק ממנה בסוד ותקומה על עפעפי כו' ונדבק במקורו בתוך ז"א וזו און הנוק' מאירה ע"י ז"א כלל אלא מבחי' אימא עלאה שעלי' נאמר ויבן ה' אלהים את הללע כנ"ל בסוד ומאיר לאישון בת עין והולכת ונקתת עד שבאחרונה ויביאה אל האדם דהיינו בש"ש דתפלת שחרית ונמצא שעתה הנקב' חזרה לסתום פתחה ומקורה כאשר בתחלה בתולה ואיש לא ידעה. והנה אנו לריכין בחמות הלילה לעשות בחי' כלי בה ובחי' עלאה כנ"ל ושני בחי' אלו שהם עש"י הכלי באימא ובטוקב' דז"א נעשו בחמות הלילה ממש ע"י ק"ש שעל המטה וסם באדר' נשא נח' ארך גם אימא עלאה לריכ' להעשות כלי מחדש בכל לילה והטעם לפי שכאשר אימא עלאה נחיתה נה"י דילה בסוד ג' מוחי' גו רישא דז"א הנה הוא רוחא עלאה דיהב בה אלא בביאה קדמאה לעשות' כלי הנק' אורח דכ"י מנחילתו לז"א ולריכ' היא לקבל מחדש כלי אחר :

ועתה נבאר ענין הק"ש. שמע הכונה היא להמשיך את השבע קצוות (3) עלאין שבאימא עלאה מחסד עד המל' שבה להמשיכן ממנה אל טוק' ע"י ז"א עלונו וזה נרמז במילת שמי"ע ר"ל ש"ס ע"י כי הנוק' הנק' שם מקבלת שפע מן ז' קצוות הבינה הנק' ע"י כל קלה כלול מעשרה הרי ע'. ולכן ע' זו גדולה מאלפא ביחא דחאון רברבן דאישון בבינה עלמא דחתי וע"י קבלתה זה השפע יכולה המלכות לעלות עד הבינה ולפי שכל שרש ומליאזיה המלכות איננה רק נקודה מרח' קטנה כנוודע והיא תחת ר"ק הת"ת ולכן היא לריכה לקבל עתה מכל הו' קצוות עליונות אבל ז"א אינו לריכ' לקבל שפע רק מב' קצוות לבד והם חו"ג שבחכמה (ג) לבד וזה נרמז במלת ישראל' ש"י"ר אל'. ש"י"ר גבורה. אל' חסד. כנו' בחיקוטים וז"ס ישראל עלה במחשבה שהיא חכמה עלאה :

והנה נודע כי טוק' דז"א מתחיל שיעור קומה מן הת"ת דז"א ולמטה ונמצא כי החסד והגבורה דז"א הם לבדם לז"א ולא לטוק' ולכן הם לבדם לריכין לקבל מן החסד והגבור' שבחכמ' עלאה ועדיין גיר שהם ג' מוחין דז"א או דנוק' אין עדיין מקום המשכנת עתה עד מלת אחד כמו שנבאר בע"ה והנה אחר שהמשכנו ב' מיני שפע אלו לו ולה נמצא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חכמה וגם המלכות קבלה איזה חיקון ועלתה בבינה וזו שניהם מעוררים אותם לזווג עליון טוק' מעוררי' לאימי וישראל אלא וזו מעורר היסוד העליון דאבא בבחי' ג' הויות דמילוי יודין שהם בני רי"ו וכבר ביארנו כי המשכת השפע הוא נמשך מדעת עליון דתיק דאנחנו בין נגלגלח ומוחא דז"א בסוד אורח דיהיב על קומא דאורח ומוחא כמבאר אללנו באדר' ומשם נמשך עד דעת עליון דלעילא מאורח והוא מולא. עלאה דדיקנא דז"א כנ"ל בתחילת הדרוש ומשם נמשך דעת דאבא ומשם ליסוד שבו והנה ג' הויות יודין הנו' נרמזים בג' תיבות יהוה **אלהינו יהוה** ותיכון כי ב' הויות אלו הם ביוד' והויה ג' יודין נרמזה במלת אלהינו באופן זה כי הויה יודין' בבחי' ע"י וד' אוחיות' הפשוטות הם ג' כ"ו ועם הו' אוחיות' ענמן הרי קיב' כמנין אלהינו ונמצא שתיכון שני כוונות ביה' ה"ה היא כ"ה אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל אורח ודעת ד' להודווג כוונה שני' היא כי ג' הויות הנו' העולות רי"ו הנרמזות ג"כ בג' תיבות אלו כנו' גם הם מתעוררים לחדת. למעלה ואין עתה רק הכנה והתעוררות בלבד (ה) למחר יחד אורח ודעת ואחר אשר כבר נתעוררו לריכ' שנעלה מין אל אימא עלאה כדי לקבל כלי הנו' מבעלה שהוא ג' הויות שעוליס רי"ו כנו'. ונדע' שהמ"ן דאית' הם ז"ו"ן בגיה וז"ס **אחד** אית' ד' אית' ז"א ד' טוק' כי שניה' מתייתד' לעלות בסוד מין באימא עלא' ונדע' כי גם אנתנו ישראל התחתיים לריכין לקבל ענמנו בזווג זה אלא שאין בנו כח לעלות אלא ע"י מסירת ענמינו בד' מיתות ב"ד על קידוש השם ולכן במלת אחד לריכ' לכוין למסור גם אנתנו נפשתינו על קדוש השם לפי עלות נפשתינו בסוד מין והם בהתחברותנו עם ז"ו"ן בעת עליונותנו

והם יסיענו לעלות ובקיש דשחרית נח' כוונה זו באורך וע"ש ואחר שכוונה להעלות מין במלת אחד אז תכוין אח"ך כי אבא יסיב שהוא רוחא והסוד כלי באימא (ו) שהם בחי' ג' ההויות העולות רי"ו כנו' והרי תקנו בחי' כלי באימא עלאה בפ' שמע ישראל כו'. אח"ך בפ' בשכמלוי תכוין (ז) להמשיך כלי במלכות ולכן אנו לריכין עתה לתקנה פעם אחרת באופן זה והוא כי הנה נתיל וגם נתבאר עיקר דרוש זה באדר' נשא קל"ה ע"ב כנ"ל כי הבינה עלאה בהלבישה נה"י שבה בסוד מוחין לז"א יהיבם ביה הוא רוחא והסוד כלי דביסוד דילה וזו אורח רוחא שהוא הויה דמלוי יודין מתחלק מלוי יתכן בז"א ותחילי ניהן בסוד זווג בטוק' לעשותה גם הוא ביסוד שבה וה"ם הויה דהסין שביסוד שבה כנוודע והנה חלי' היוד היא ה' הרי ארך ממלוי יודין ניהן חלי' אליה ונעשית הסין והנה בחי' הכלי הנ"ל אשר באימא כבר נתבאר שהוא ג' הויות העולות רי"ו כנו' אבל כלי הכלי דיהיב ז"א בטוק' שאמרנו עתה שהוא בחי' הו' דהסין הנה הוא באופן זה (ה) שהם אחרונים הפשוטים ומלאים דהסין העולות ע"ב קד"ס כזה י' יה יהו יהויה הרי ע"ב יוד יוד ה"ה יוד ה"ה ו"ו יוד ה"ה ו"ו ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה קד"ס ומיבור שניהם הוא רי"ו ג"כ וכמו שהרי"ו העליון נרמזתו בג' תיבות שהם ה' אלסינו ה' ואמרנו בהם ב' כוונות הכל כן זה הרי"ו התחתון נרמז בג' תיבות ברוך שם כבוד ששם גם כן מב"ד כנו' פ' ואחשקן אלא שהם בחי' ג' מו' דז"א עלמו ובתחלה אנו ממשיכין בג' תיבות אלו ג' מוחין הנק' חב"ד אל טוק' דז"א הנק' מלכותו וזו מאירין ג' מוחין דילה תוך גולגלתא דילה הנק' מלכותו וזמ"ס בשכ"מ וכמו למעלה העליון מין כן עתה בזווג זה התחתון דו"ן לריכין להעלות רוחיט בסוד פקדון בבחי' מין אבל בזווג דעיבור וסולדה הנעשה אחר הפלת שחרית אז לריכ' מסירת נפשיט למיתה בסוד נפילת אפיס כמבאר במקומו אבל בזווג זה שהוא לעשותה כלי די להעלות נפשתינו בסוד פקדון והנה עד עתה היה התעוררות והכנה. ועתה במלת לשולט ועד אז נותן ז"א דרך היסוד בו אל היסוד דטוקב' בחי' הכלי של סרי"ו התחתון הנו' ותכוין כי מלות בטוקב' ועד הם בני רי"ו והענין הוא שעתה בהעלות נפשך בסוד מין בסוד פקדון לבד תכוין להעלות אותם תיבות של הנשמות שהולאת בשול' ותכוין תחילה להמית גופין. דלהן ע"י הרי"ו העליון והתחתון אשר כ"א מהם עולה גימ' ח"רבו ובכרז זה אהה ממים אותם ואותכוין להעלותם עם נפשך (ט) בסוד מ"ן ותכוין שני"ו הרי"ו התחתון נעשית טוק' דז"א גם היא כלי כדומת אימא עלאה סתימאה הנקרא **סתימא** כי שם נולד הולד בחי' יוס על יצירת הולד וז"ס אות מ' סתימא על לשולט ותכוין להעלות עם אותם הנשמות י' כדי שעתה יעוירי שם גו טוק' עלאה תוך אורח הכלי הנק' **סתימא** ולכן לריכ' שפזזה שלא תכוין בענין זו המס סתימא עד שהשלי' הכוונה האחרת שהיא לעשות' כלי לפי שבחתי' לריכ' לעשות הכלי ההוא הנרמז באותיות לשול ועד ועי"ו תמית גופין של המזיקין ואח"ך תכוין במס סתימא אחר שמרת לומר כי תיבות לשולט ועד ותכוין להעלות אותם הנשמות אל תוך הכלי הנו' שהוא בחי' מס סתימא כי בו נמר זורע חולד בחי' יוס ואם תכוין באות מ' סתימא קודם שתאמר מלת ועד המלא שישראל אותם הנשמות תלוית באי"ר לפי שפדיון הכלי הנו' לא יתכן כהו' עד תשלום מלת ועד כנו' ותכוין כי כמושאתה מחבר ומתקן ובונו כל רמ"ח איברי הנכר ברמ"ח תיכין דקיש' כן בתוך מס סתימא זו על לשול' נגזרין רמ"ח איברים של הגוף דאיתם הנשמות אבל כוונה זו תכוין אותה כאשר תגמר כל הק"ש כי אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה. וכבר נת"ל בפסוק יפול מלךך אלק כו' ולכן באורךך יושב בסתר עליון בהגיעך לפסוק הנז' תכוין הכוונ' הכללית להמית אותם גופות המזיקין כנו' ועי"ו בסוד תפלת שחרית בפ' ואהבת וזו שם תמלא כוונ' א' שביארנו שם שצריך לכוין אות' עתה כוונ' הק"ש שפ"ה ועי"ו שם :

דרוש ט עוד (י) בכוונת ק"ש הנו' הנה כשאתמר הק"ש לריכ' לכוין כי מן תיבת ואהבת עד ובשעריך יש מ"ב תיבות וסומך ודרכת כ"ס ויכוין אל שם מ"ב שהוא אבגיית' כו' ויכוין לעשות ראש ומרכבה לשם הוה. ובפי' והיה אם

הבהרות וביאורים : (א) פ"ה ס"ו מק"ש שעל המטה וע"ת דף ס"ב נותר ביאור : (ב) הבינה תחילן שהם סוד ע' טעין עילאין ולהמשיכים מבינה עד המל' פ"י וז"ל וזהו שמע. פ"ה ס"ג : (ג) פ"י מ"ה"ס עיין בסידור להרב ש"ס ולה"ל ולעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ס ישראל. ש"ס : (ד) פ"י ודעת לפדיונו הוא בחי' מולא עילאה דריקנא דז"א המזווג את חו"א. ש"ס : (ה) וז"ל פ"ה תחילה לקחת אבא גם חלקינו כנ"ל אך כוונת חלקינו להכין את אימא ועדיין לא קבלה מלא כי עתה רק הכנה להתעורר : (ו) ואח"כ נהקן כרישא דז"א כד' דאחד. ופ"ה : (ז) יתוד וז"ן. פ"ה : (ח) אמנם הרי"ו שהוא משכנה בו כי אין נותן כונו כי בו נשאר שרש החסדים שם ע"ב ואינו נותן בה רק הנכוונות שהם רי"ו התחתונים שהם חו"מ דק"ש ע"ב שיטה כ"ג שכתב ונראה שצריך להעלותה תחילה אל ז"א ואח"כ חו"מ יתן אותם למלכות כדי שיהיה בסוד זכר ונקבה עי"ש : (י) ומה שתינה תחילה בזכר כלי נקבה עתה יוצרו בסוד נקבה באותה הכלי שהוא מ"ס סתימא כו' פ"ה ע"י עי"ו כחות הקודם : (יא) פ"ה פ"ה מק"ש שעל המטה :

אם שמוע פד ושמתים ע"ב תיבות וסימנים ונתתי עשב ע"ב ש' ויכין בשם ע"ב ויכין לעשות גופו ופתי זרועותיו מרכבה אל השם הזה ומן ושמתם עד על הארץ יש' תיבות כמנין אדמ"ה וסימנים על האדמה וה"ם נ' ש"ב. ויכין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל החמשים הנו' ובפרשת לויים יש' ע"ב תיבות ויכין לעשות שני שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל סם בן ע"ב זה וטודע שאם אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס ומאותם הטיפות נבראים מזיקים ושידן ורוחין הקיים שעל המטה נעשית חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שפי"ק"ש שפי"ה הורג שיעור גדול מהם כמ"ס בזהר על פסוק לא ישכב עד יאכל ערף ולכן לריך שיכין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב ו' וע"ב ולכן אחר שתשלים הק"ש תחזור לומר פ"א ס' אלהיכם אחת כמו שעושה הש"ל ועי"כ יושלמו כל הרמ"ח תיבות וכשאומר פסוק שמה ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן הכל

רומ"ה א' ויכין שהרומ"ה הזה הוא רי"ו וז"ל פירוש כי ג"פ ע"ב שיש בני היות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו' חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"ח בקטנותו ג' מן אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' באות ה' שבהם וסימנים יהיא שמה רבא כנ"ל בסוד הקדיש והם יודי"ן והי"ן אלפין והנה יה"א בני' י"ו והס י"ו בני' אלהים דמלך אבא וי"ו בני' אלהים דמלך אימא סרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ה להרוג בו המזיקין הנו' ב' :

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב חכמה כוונת והוא כי לריך שתכין אל מה שהדעתך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יש בהם חמשה אנבעות בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות לה בטובם ענין המין ואלו הם ה' אותיות כפולו' דמנלפין ואלו נמשכים לה משם בוכו' הנמשך מן שם אלהי שצבינה שעולה בני' ל"ד כמנין ידך כמבואר באורך בברכת אתה גבור וע"ס ותכין במלת בידך אל שם בוכו' הנו' העולה גי' ידך והנס ע"י השם הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמין הגרמו ברית בידך אפקיד רוחי ותכין להעלות שם נשמתך בסוד מין כדי שתקבל אחר כך המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע. ואח"ך תכין כי גם בס"ת של צידך נרמוזו אותיו ידך למפרע והיא סוד היד השמאלית של הבינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא יט ודי למבין ולכן באה גם כן בס"תולא ברית ותכין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ב יד שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המין ותכין להעלו' שם בתוך ב' ידים אלו את נפשך בפקדון בסוד מין וטעם אומר אפקיד רוחי ולא נפשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מו"א"ה הנק' רוח כנודע ולכן אלו אפקיד לה בסוד מין. מין בזמ"ה הרוחין שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להדווג ע"י ב"א והנה נבאר כי בידך הראשונה תכין לשם בוכו'. ובידך הב' תכין אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך שסכ"ת ור"ת פדית אותי יהוה תכין כי הוא שם קדוש מע"ב שמות דו"ס"ע ויב"א ויי"ט וכו' פא"י ד' ובשם ההויה שצפסוק זה תכין כי היא מנוקדת שבה סגול בכל אות ואות ויחשוב ויכין בהויה זו המנוקדת כך עד שיסתקע צבינה מתוך מחשבה זו. גם יכין למסור נפשו כשאומר פדית אותי יהוה יכין שהיא הויה דב"ך דההי"ן:

ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין תלוי אס נכין פקדון רוחינו בידך דרחל או בידך דלאה הגדות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש ס' של ק"ש שעל המטה כי בק"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור לומר פ"א ד' אלקיכם אחת כמו שעושה הש"ל ועי"כ יושלמו לרמ"ה וכשאומר פסוק שמה ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמה. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יכין כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמה ישראל דהיינו טיכין שיש קול ויבור שבה תיבות בקול ושמה תיבות כדבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ה: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם משני כל יודע כי בודאי ישלו בו טעיות והנה בתחילת חשבון הרמ"ה אותיות ענין תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות שמה מ"ב וע"כ ו' וע"כ וע"כ ו' אותיות של פ' שמה ישראל הם רמ"ב וע"כ תיבות כפי"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכתובים ג' האמנם כוונתו הק"ש של סתירת בדרוש ענין ס' הרמ"ה חייבין נבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ש נעשה רומ"ה מלך בוא"ו נראה שהוא סימן אל מ"ש עם כי בהשקף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה ארביים הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאומר שם עם ששה תיבות של שמה ישראל כי הם לגיפויכו אלטרך כאמור ואי הישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמ"ל' [בזהר סוף פ' אחרי כתיב כהדיא עם בשכמ"ל. ש"ס] שמה יומר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נבאר שם שמה נה"י דאימא ושוד כי כפ' יצית אין זה אלא ס"ה אותיות ובהיותם טעל ה' אלהיכם אחת אז היו ע"כ הלא ענין תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשכין הנו' לריבים תיקון סופר ואין בידי כח לשלוח יד בהם. עיין בנה"ש דף כ"ח ובדפים וילול דף ל' א' סימן נ"ה בשאלות להנתי מערב שנתקן ג"כ בוז וכחתיים שהרש"ו נשעורר בזה ולא הרווח למאונטי מבארה של מרים כו': ג) פס"ה סוף פ"ו עק"ש שפי"ה וקתא מזה כפי"א: ד) א"ש נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פוקת את ידך. גם תכין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכינים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א:

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לכוין אלא בכוונה הג"ל אשר היא מיוחדת על הויתו מפקידים רוחינו ביסוד דרחל בסוד מין אכל כלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה בתכמתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין פסוק זה באופן אחר כמו שיבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הג"ל. וזה ענין כונה זו הנה נמ"ל שצביבת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד רוחו פעם שנית ידך הרי הם ב' ידות ולריך לכוין כי יד הא' הוא שם אלהי לפי שלא היה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכין כי אותיות הקודמות לשם אהיה הוא אדני ואתיו' שלאחריו הם בוכו' כמנין ידך והנה אדני ויכין גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן של מין שביסוד של לאה ואח"ך תכין בר"ת בידך אפקיד רוחי בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהוא אדני ויכין ו"ס והיא בחי' צמלי והיין העולה קנ"ה. והנה ב"ן אקנ"ה גי' בא"ר ו"ס הבאר העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבאר התחתון דרחל היא חיבור הויה ואלסים הויה ואדני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי למעלה ביסוד אימא עלאה ואין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו הבאר' הגפרדי' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה':

ג כלילה הזאת א"ל שאכין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט צ"פ שם בק"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של שמה ישראל הרי שם א' גס א' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה דק"ש היא מ' של א"י ה' אלהיכם הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון דשמה הוא ע' דשמה ו' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו. ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב' הרי ע"ד שני. והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כונה גדולה ועלמה ושכחתים:

ודע כי א"ל מו"ל כי מי שיש לו כח השגה לדעת שכבר השלים נפשו והנה נבאר בשער ח' שער השגה ד"ו וע"ס בדרוש הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא דו שיתקן הנפש תחילה כנו' פ' משפטים וזה יתיר היבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש היא מתוקנת ואין תפסה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדיין לא נכנס או להסתקן והוא מורכב מסו"ר ולכן בהכרח הוא שתחיל' נפשו המסוקי בתכלית השלמותו והסתלקו' הזה הוא כאשר האדם שוכב על מטתו כלילה ומשקיד נפשו בידו ית' או נפשו נשאר' למעלה בבאר מין דמלכו' וכאשר הוא נישור אח"ך בשחר או אחר ח"ל נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עיניו כי א"ל לו לנכנס יחד עם הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שתקנה היא ולא הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותעשה מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים ו"ס פסוק נפשי אופיך כלילה כו' פי' נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות ולהתדבק בו ית' הנה אז אופיך כלילה כי אז ע"ס שנית הלילה משתוקקת הנפש אליו ית' ושוכל אליו בסוד מין הנרכיבות לערך זוג עליון וכין שהיא עולה באותה התאווה והתשוקה לכן נשאר' למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תחמה ממלת אף כי הטובה לומר כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמוז בר"ת כלילה אף רוחי מלת באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר' שם. והנה האדם שהשיג בעלמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי' וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע אללינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אופיך כו' עם הכוונה הנו' וזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכין שנפשו נשלמה

הגדות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש ס' של ק"ש שעל המטה כי בק"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור לומר פ"א ד' אלקיכם אחת כמו שעושה הש"ל ועי"כ יושלמו לרמ"ה וכשאומר פסוק שמה ישראל יכין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמה. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יכין כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמה ישראל דהיינו טיכין שיש קול ויבור שבה תיבות בקול ושמה תיבות כדבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ה: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם משני כל יודע כי בודאי ישלו בו טעיות והנה בתחילת חשבון הרמ"ה אותיות ענין תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות שמה מ"ב וע"כ ו' וע"כ וע"כ ו' אותיות של פ' שמה ישראל הם רמ"ב וע"כ תיבות כפי"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכתובים ג' האמנם כוונתו הק"ש של סתירת בדרוש ענין ס' הרמ"ה חייבין נבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ש נעשה רומ"ה מלך בוא"ו נראה שהוא סימן אל מ"ש עם כי בהשקף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה ארביים הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאומר שם עם ששה תיבות של שמה ישראל כי הם לגיפויכו אלטרך כאמור ואי הישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמ"ל' [בזהר סוף פ' אחרי כתיב כהדיא עם בשכמ"ל. ש"ס] שמה יומר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נבאר שם שמה נה"י דאימא ושוד כי כפ' יצית אין זה אלא ס"ה אותיות ובהיותם טעל ה' אלהיכם אחת אז היו ע"כ הלא ענין תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשכין הנו' לריבים תיקון סופר ואין בידי כח לשלוח יד בהם. עיין בנה"ש דף כ"ח ובדפים וילול דף ל' א' סימן נ"ה בשאלות להנתי מערב שנתקן ג"כ בוז וכחתיים שהרש"ו נשעורר בזה ולא הרווח למאונטי מבארה של מרים כו': ג) פס"ה סוף פ"ו עק"ש שפי"ה וקתא מזה כפי"א: ד) א"ש נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פוקת את ידך. גם תכין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכינים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א:

הזמנים וראוי לכוין בהם והנה שאר המשך ג' פרשיות ק"ש וגם המשך פסוק א' דשמע ישראל יתבאר לקמן. אבל עתה נבאר חילוקים אלו בלבד אשר ביניהם:

הנה החילוק הא' הוא במלת ישראל כי בק"ש של הקרבנות הכוין שעתה הם נכנסים בז"א המקיפים דקטנות דאימא והפנימים דקטנות דאבא לפי שכבר היו בו הפנימים דקטנות דא' וככה אלו המוחין שבו יכול להעלות מ"ן במלת אחד ובק"ש דיוצר תכוין כי כבר יש בו פנימים ומקיפין דקטנות דאימא ופנימי' דקטנות' דאבא ובמלת ישראל נכנסים מקיפים דקטנות דאבא וככה אלו המוחין הוא מעלה מ"ן במלת אחד ובק"ש דהפלה ערבית תכוין כי כבר יש בו פנימים ומקיפים דקטנות דאימא ובמלת ישראל נכנסים בו פנימים דקטנות דאבא ובכח מעלה מ"ן במלת אחד ובק"ש שכל המטה תכוין כי כבר יש לו פנימים דקטנות דאימא ובמלת ישראל נכנסים בו מקיפים דאימא בלבד ובכח מעלה מ"ן במלת אחד. החילוק הב' נמשך מן הקודם והוא במלת אחד כי הנה ביארנו בק"ש דיוצר שדרך לכוין במלת אחד לשלב שם הויה בשם אהיה ביחד אשר הוא סוד חיבור א"ר.א. ושאל"כ תכוין בהויה דרד"ן דע"ב אשר היא סוד טיפת הורע הו"א מאבא לאימא אשר בה כלולים המוחין דז"א ביחד באותה הויה והנה בטובת הויה זו הוא ענין זה החילוק השני כי בק"ש של הקרבנות תכוון כי זו הויה שהיא טפה זרע דאבא נמשכת שרשה מלמעלה מפנימיות א"א ומשם המשיכה א"ר א' ע"י חיבורם חוונם בעתה הוא ובק"ש דיוצר תכוין כי הויה הגו' המשיכה מן חילוניות עת' ובק"ש דערבית תכוין כי זאת הויה המשיכה אבא ואימא מחילוניות א"ר א' עלמן. החילוק הג' הוא ג"כ במלת אחד והוא כי כבר ביארנו בק"ש דיוצר שאחר שמשך הויה הגו' שהיא טפה זרע דאבא כנוכח לריך שתיין א"ר כ' כי אחרי שנלמדה טפה זו במעו אימא כטובע וירדן המוחין לז"א שהיא נחלקת לד' מוחין כמ"ש ואלו המוחין הם המוחין דר"ק דגדלות דאימא כו' שם. והנה בענין זה הוא החילוק הג' הנו' כי בק"ש דקרבנות תכוין כי כאשר יורדן אלו המוחין דגדלות הנה ג"כ נכנסים עמהם בז"א המקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים לו בתחילה במלת ישראל ובק"ש דיוצר תכוין כי כל הקטנות אפי' דאבא כבר היו בתחילה במלת ישראל ועין נכנסים בו עתה רק המוחין דר"ק דגדלות דאימא ובק"ש דערבית תכוין כי נכנסים עתה עמהם המקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים לו במלת ישראל ובק"ש שעל המטה תכוין שנכנסים עמהם הפנימים והמקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים בו בתחילה במלת ישראל:

ועתה נבאר הטובה שדרך לכוין בחילוק הא' הנזכר שהוא במלת ישראל (א) והנה טובת ישראל בק"ש דיוצר תבאר לקמן במקומו. והק"ש של הקרבנות אשר אז נכנסין המקיפים דקטנות דאימא והפנימים דקטנות דאבא לריך ג"כ לכוין טובת אחרת שהיא ג"כ בניית ישראל כדוגמת אותה כוונת דק"ש דיוצר והיא זאת שתיין אל שם שדי במילואו אשר מילואו לבד עולה ת"ק. ואח"כ תכוין אל שם אהיה דמילוי אלפין בפשוטו ומילוי ומילוי מילוי שם מ"א אותיות ותחבר מ"א עם ת"ק יהיו בני' כמנין ישראל. ובק"ש דערבית תכוין במלת ישראל לשם אלהים באופן זה כי באות שין דישראל תכוין באלהים דיוצין שעולה ש' ואות ר' דישראל תכוין אל רבוע אלהים העולה ר' ובג' אותיות הנשארים מישראל שם א' ל' י' גי' מ"א תכוין בהם אל אמוריים דאלהים במילואם אשר אז יש בהם מ"א אותיות ובק"ש שעל המטה תכוין במלת ישראל אל שם אהיה דיוצין ברבועו הנקרא אמוריים כי כשחק המלוים בלבד יהיו גי' ת"ק ושמו ומלוי ומלוי ומלוי דשם זה אהיה דיוצין כי בו מ"א אותיות והנה ת"ק ומ"א הם גי' ישראל:

ואמנם יש כמה חילוקים אחרים בין ק"ש שעל המטה לשאר ק"ש וכבר נתבאר לקמן במקומו. אבל בענין כללות טובת ק"ש בעלמא כולל שוים וכן בק"ש דערבית ודיוצר דקרבנות כולל שוות וזאת בני החילוקים הנזכר (ג) ואמנם החילוק האחד

שחמרת (ג) שיש בין חיוניו האלו אינם טובים אל הק"ש בעלמא רק כבוד המוחין דגדלות ובמקומם יתבאר כולל בע"כ:

דרוש ד' ז בענין הרמית תיבין שיש בק"ש כנגד רמ"ח איברים שבאדם כמ"ש חז"ל הנה כבר נתבאר כי בק"ש דשמרית וכן בק"ש דערבית אינם נכנסים רק המוחין דר"ק דגדלות בלבד והענין הוא כי הויה דגדלות (א) הם פרוין תחתין שיש בניה דאימא נכנסים בויה דז"א ונשארים ג' אחרונות שבו בלתי מוחין והג' פרוין קדמאין דנה" דאימא נשארו למעלה ולא נכנסו תוך ז"א אבל החילוק שיש בין ק"ש דשמרית לק"ש דערבית הוא בענין הפלה י"ח כי בצרכת אבות דשמרית נכנסין כל הפרוין קדמאין באופן שנכנסין כל המוחין דז"א אבל בערבית אינם נכנסים רק ר"ק דז"א בלבד (ה) והפרוין קדמאין שלהם אינם נכנסים באופן כי הפרוין אמצעים שהיו ראויים להיות בחניה דז"א הם פתה

ככח"ב שלו. והנה בק"ש דשמרית אשר שם אהיה מכוין במלת אחד באות ד' שבו אל הד' מוחין היורדין בז"א (א) והם ד' היות דע"ב המיב כטובע ובג' הם ר"ב ויש בהם י"ו אותיות בד' היות ותלפס עם ר"ב יהיו רמ"ח שהם רמ"ח איברים הנכנסים בו וכבר ביארנו כי אלו הו"ק דגדלות (א) הם מוחין דגדלות. אמנם כאשר אלו נכנסין בז"א כבר אז יש בז"א מוחין דקטנות שהם מבח"א אלהים כמבואר אלפ"י. והנה הם ג' מוחין דקטנות בנה" דאבא וג' מוחין דקטנות בנה" דאימא והם ששה שמות אלהים וכשהחבר ו' שמות של אלהים אלו דקטנות עם הרמ"ח איברים דגדלות כגו' יהיו ששה בני' רומ"ח ויש ביניהם פ' בלא כי הו"ק שנקרא רומח והנה רומ"ח הם אותיות חמור והם סוד י"שכרתימא גרם (א):

ואח"כ בהגיעך אל עשרת אבותיו וכו' שיהיה חדש שבחי גאול' בו' אשר השריה ההיא יוצאת מהגרון ובמ"ש (פ) וענו ואמרו ה' יתלך בו' אז תכוין במלת גרון (פ) כי הנה תחילה היה לנו ענין הרומית הנו' ואם תוסיף עליו כללות ד' היות הגו' דעמ"ב יהיו בני' גרון (א) והענין הוא כי בתחילה בעת הק"ש ירדו המוחין בראש וז' עשרה שריה חודש הם מחליין להפשט הטיפה שלהם עד הגרון ויורדים שם ומתעבדים שם במקום לר' ואז שם נכנסת הארחה ככה ד' כללים ונעשים גרון:

ואח"כ (ב) באהה קדוש בו' כבר הודעתך במקום אחר כי עד עתה היה בחי' החיבור ביניהם ובמלאכה ובאמצעות' וכאשר הגיע החיבור אל בחינת אמצעות' אז מחליין המוחין להפשט וללאת מוחין לגרון למעיה אל הגוף וזהו המעש שקמו ברכת אהה חוץ אחר ברכת אהה קדוש לפי שעתה כבר מוח הדעת התחיל להתגלות ללאת אל מקום מרחב ומגולה ואז את שואלים אהה חוץ ללאת בו' גם זוה תבין כי מן ברכת אהה חוץ ואלך המחיל תיקון י"ש דקרבא כמבואר במקומו. והענין הוא כי עתה אשר כבר התחילו המוחין להפשט למטה מן הגרון ושם הוא התחלה פרוץ הנקבה המחיה ולמטה ולאו מתקנין אותה וגם עתה אחר לפי שעל ידי הקדושה ניתן בחינת הדעת אל הטקבא דז"א כמבואר במקומו ולכן את שואלים עתה אהה חוץ ללאת דעת בו' :

ונהורר לענין ראשון שדרך לכוין בצרכת אהה קדוש (א) בו' שהמוחין יורדן ויולאין מן הגרון כדי להפשט בגוף החדשים העומדים תוך יסוד דאימא ובהיותם גררון יהיו סמומים שם כסיתוס גדול ותכוין כי ענין גרון הנה נתבאר אלפ"י כי הוא גי' יב"ק שהוא בחינת המוחין דקטנות שהם שם אלהים. ובחינת המוחין דגדלות הנקרא שם הויה (ג) ובהיותם מתלבטין ביחד ובז"ו בתוך הגרון שהוא מעבר לר' אז נקרא הגרון מעבר יב"ק שהוא מעבר של שם הויה ואלהים שעולים בני' יב"ק. והנה הויה או היג הנה שם עוצרים בתוך המעבר האמצעי של יב"ק שהוא היסוד שהיה קו האמצעי והנה כל בחינת חסד או גבור' היא הויה א' . נמצא כי הויה או היג הם ה' היות שהוא בנימצות ק"ל וכן ה' היות של גבורות נימצות ק"ל ולכן תכוין להוריד אותם הק"ל דרך מעבר היב"ק הגי' שילאו משם למטה מן הגרון והנה ק"ל ויב"ק הם גימצות גר"ם (ג):

והנלמד ובהיות (א) מ"א בחילוניות הו"א עתה: (ג) עיין לעיל דרוש ג' ודרוש ד' ושיין כ' ע"א בהנהגה וביאורים סי' ה' וב' ו' כי שם בארתי בקיצור הב' חילוקים והחילוק הב' הוא במלת ישראל דכשתל שמרית כבר יש לז"א כל בחי' פנימים ומקיפים דאבא וגם פנימים דאבא ובמלת ישראל נמשך מקיף דאבא ומקיפים דאימא נמשך מקיף דאימא ופנימי דאבא נמשך מקיף דאבא ובמלת ישראל נמשך מקיף דאבא ומקיפים דאימא נמשך מקיף דאימא ופנימי דקטנות דאימא נמשך מקיף דאימא ובמלת ישראל נמשך מקיף דאימא ובק"ש שכל המטה תכוין כי כבר יש לו פנימים דקטנות דאימא ובמלת ישראל נכנסים בו פנימים דקטנות דאימא ובכח מעלה מ"ן במלת אחד ובק"ש שכל המטה תכוין כי כבר יש לו פנימים דקטנות דאימא ובמלת ישראל נכנסים בו מקיפים דאימא בלבד ובכח מעלה מ"ן במלת אחד. החילוק הב' נמשך מן הקודם והוא במלת אחד כי הנה ביארנו בק"ש דיוצר שדרך לכוין במלת אחד לשלב שם הויה בשם אהיה ביחד אשר הוא סוד חיבור א"ר.א. ושאל"כ תכוין בהויה דרד"ן דע"ב אשר היא סוד טיפת הורע הו"א מאבא לאימא אשר בה כלולים המוחין דז"א ביחד באותה הויה והנה בטובת הויה זו הוא ענין זה החילוק השני כי בק"ש של הקרבנות תכוון כי זו הויה שהיא טפה זרע דאבא נמשכת שרשה מלמעלה מפנימיות א"א ומשם המשיכה א"ר א' ע"י חיבורם חוונם בעתה הוא ובק"ש דיוצר תכוין כי הויה הגו' המשיכה מן חילוניות עת' ובק"ש דערבית תכוין כי זאת הויה המשיכה אבא ואימא מחילוניות א"ר א' עלמן. החילוק הג' הוא ג"כ במלת אחד והוא כי כבר ביארנו בק"ש דיוצר שאחר שמשך הויה הגו' שהיא טפה זרע דאבא כנוכח לריך שתיין א"ר כ' כי אחרי שנלמדה טפה זו במעו אימא כטובע וירדן המוחין לז"א שהיא נחלקת לד' מוחין כמ"ש ואלו המוחין הם המוחין דר"ק דגדלות דאימא כו' שם. והנה בענין זה הוא החילוק הג' הנו' כי בק"ש דקרבנות תכוין כי כאשר יורדן אלו המוחין דגדלות הנה ג"כ נכנסים עמהם בז"א המקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים לו בתחילה במלת ישראל ובק"ש דיוצר תכוין כי כל הקטנות אפי' דאבא כבר היו בתחילה במלת ישראל ועין נכנסים בו עתה רק המוחין דר"ק דגדלות דאימא ובק"ש דערבית תכוין כי נכנסים עתה עמהם המקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים לו במלת ישראל ובק"ש שעל המטה תכוין שנכנסים עמהם הפנימים והמקיפים דקטנות דאבא אשר היו חסרים בו בתחילה במלת ישראל:

והנעיד ששפתי ממוזל שאלו הק"ל הם הה"צ היוצאין לפשות דעת הנקבה (ה) והרי נחבאר שלש טוות שהם רמ"ח ורומ"ח וגרון ושלתם בשחרית אבל בערבית הם משווים למעט הגזל (י) כי יש הפרש בין שחרית לערבית וזה ביאורן ענין הרמ"ח פטין שהם ג' היות סמ"ב כולם בבחי' ע"ב באופן זה ס"ג עם עשרה אופיות; ע"ב מ"ה כ"ו ע"ב הויה דב"ן באחוריים הוא ע"ב ומלא שהם ג"ש ע"ב הם ר"ח ותחבר עמהם ל"ב אלהים ע"ב רמ"ח ואם תחבר עמהם ו' אלהים דקטנות הרי רומ"ח (ז) :

ואח"כ נברכת אלה קדוש תכין אל גר"ם ע"ד שטות בשחרית שהוא ק"ל ויב"ק אבל יש בזה הפרש אחר והוא כי בשחרית אשר כבר נכנסו בברכת אבות כל הנה"י דאורי' לכן טוה גר"ם היחה בגרון לפי שמקום הגר"ם הוא היסוד דאימא למטה בבחינת העטרה שבה ושם הוא בחי' יב"ק כנו' אבל עתה בערבית שאין בו אלא מוחין דו"ק מלא כי זו העטרה היסוד דאימא הוא למעלה בכתר דו"א ולכן לר"ך שפטין שם ענין הגר"ם הזה כי שם בהיות היסוד שם למעלה יוצאין ממנו ק"ל הגבור' כנו' והרי נחבאר כונת ק"ש דערבית וגם בק"ש שעל המטה קבלתי עניינה ושפתי קמ" וזהו הנו' אלליט כי ענין כונת הגרון הג"ל לר"ך שפטין אותו בעת שהאמר הפסוק רוממות אל בגרונו ושם תכין טוה הגרון הג"ל ולנע"ד ששפתי ממוזל כי אין לכין בגרון הג"ל בק"ש דערבית אבל תחתיו עד ק"ש שעל השכיבה ושם תכין בפסוק רוממות אל בגרונו כנו' (ג) :

אודרות (ז) שקודם השמע קודם שהאמר היסוד דשמע ישראל לר"ך שפטין אל היסוד שביארטו בדרוש הליינה בענין ד' כונת ש"ס בד' אופיות הויה והכונה הנוגעת אל יסוד דשמע ישראל היא שפתי תחילה אל ה' תהיה ואח"כ תחברה עם ו' ואח"כ תחבר ו' עם ה' ראשונה וע"ש ומלא ביאור כונה זו מה ענינה. גם קודם שהאמר שמע ישראל תבאר ענין ביד ימיך ותכין למ"ש בבבא דמשפטים עולמותא שפירחא דלית לה עיינין ושם ביארטו שהכונה היא על רחל שהיא העולה עתה בבחינת מ"ן לגבי אורי' וע"ש בבבא דמשפטים ובידך השמאלית תאחו ד' יניו' ויהיו מונחי' על לך כמבואר לעיל. גם קודם שהאמר ק"ש לר"ך שפתי אל מ"ע שנלטיט לקרות ק"ש ב"פ בכל יום :

כונת (ה) יסוד ק"ש עד עזרת אבותיו. דע כי הנה ברכת אהבת עולם ה"ם היכל אהבה הנו' בפ' פקודי. (ו) והנה היכל אהבה ה"ם החיבוק והיכל הרטון הוא סוד הנישוק והוא נברכת אמת וי"ב וכבר נודע כי אין נישוק אלא אהבה וקוה דרומא ברומא ואיך זה אלא עד שירד ז"א שבא"י אל היכל הרטון וגם הוא אינו יכול לירד עד שיפוסק בו כח מן רוח אורי' ולכן אנו מייחדים את אורי' בשמע ישראל כו' ואז מאזינים בזו"ן בחי' מוחין ואז הוא יורד למטה (ז) כנו' ומלא כי בעם זה היסוד נעשו מוחין לו ולה זה טעם משרו"ל שהק"ש מדאורייתא והתפל' מדרבנן. והענין הוא כמה שגודע שנה"י דו"א מאזינים בנזקב' כבוד ד' מוחין שבה. אמנם יורדין לה ג"כ בעת יסוד ק"ש ד' מוחין ממש למעלה מאורי' וזה אומרת דתפלה מדרבנן (ח) כי רבנן הם הנה"י כבוד מ"ש רז"ל בברכות הני ברכי דרבנן דשליה כ"י ה"ם ת"ח מרביים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי' כי ט' שסס תרין לימודין תרי ערבי נחל נחל והוד ומלא שבאותו הרגע של יסוד ק"ש יש יותר הארה בהם ממה שנעשה בתפלה כי אין ניכר אח"כ אור זה והוא מסתלק אחר זמן הק"ש ואח"כ ברמ"ח היבין דק"ש אנו מורידין סוד ה"א כולו ברמ"ח איברים שבו ולכן אלו הרמ"ח היבין דק"ש הם פרשיות תורה שכתב כטודע כי ז"א נקרא תורה שכתב ולכן בין ויאמר לאמת וי"ב אמת יפסוק כי אנו לריבין להוריד ז"א בהיכל הרטון הרמוז בברכ' אמת וי"ב ולכן לא יפסוק בגמייס. ודע כי בהיכל הרטון יש בחובו ו' היכלות (ט) והוא טלל ו' היכלין אחרנין ושם יורד ומתלבש ז"א עם ויק' (י) והנה עדיין חסריים ד' היכלות אחרים כי יש בז"א י"ם ולכן לריבין אנו להוריד שם בהיכל הרטון בחי' היכל הז' שהוא כללות ד' היכלות כמשי"ת בע"ה ושם מתלבשים ד' ראשונות שהם כתב"ד דו"א והרי נשלמו לירד כל י"ם ו"ם שסקטו באמת וי"ב

ד"פ אמת קודם עזרת אבותיו כי שם נגזרים ומתלבשין תהי"י דו"א בד' היכלות אשר שם בהיכל הרטון ואמנם עוד יש ב' היכלות אחרים שם אשר בחובם מתלבשים חו"ב דו"א ולא תקטו לומר כגודם ב"פ אמת לפי שפיקר כוונתו היא בננה"י לבר ולפי שהם מאזינים בקומת המל' נוק' דו"א לכן לא תקטו רק ד"ש אמת בלבד. ואח"כ בעזרת אבותיו כו' או ה"ם הורדת היכל ק"ק למטה בהיכל הרטון כנו' והיכל הוא נק' עזרת אבותיו ושם ג"כ פיקט לומר ד"ש אחרים אמת לפי שם מתלבשים ד' ראשונות דו"א כנו' (יא) והרי נשלמו ליכלל י"ם דו"א תוך היכל הרטון הטלל ו' היכלין בחובו מלבד ו' היכלין תחתין הנק' היכל אהבה היכל זכות כו' וגם נכללין בו ג"כ ד' היכלות עליונים אשר בהיכל קה"ק. והנה ענין אלו ד' היכלות הכלולים בהיכל קה"ק ואלו הו' היכלין הכלולים בהיכל הרטון נחבאר לעיל בזורך כבודנות הקד"ש שסקטו לומר קודם הודו ע"ש היטב כי שם נחבאר כל העורך :

כונת (יג) יסוד ק"ש הוא כי ג' שמות ה' אלטיה ה' הוא יסוד אורי' ודעת. ובאחד תכין להטלות הסימ' ומל' כבוד מ"ן ואז יכין שאז מזדווגים אורי' ודעת ואז יורד השפע שהוא למטה בחי' ומל' ואז יכין כי נמשכין אל הסימ' אורח ג' שמות (אחרים) הראשונים (י) שהם ה' אלטיה ה' שהם ג' מוחין הראשונים ובשכמל"ז שם תכין אל המל' ע"ד מ"ש במ"א. וענין והאבת והיה ויאמר הוא כי אחר שירד השפע אל ג' מוחין שבמ"ם (ד) יורד אח"כ גם אל חג"ה שהם גופא ותכין דרובין. כונת יסוד שמע ישראל הנה יסוד זה הוא זוג אורי' כי זוג הנעשה בש"ס שלום הוא זוג ת"ת ותלכות ולכן לר"ך להקדים זוג אורי' העליון לתחתון. והנה כמו שפירך זוג ז"ן אנו לריבין אל התעוררות מ"ן שהם נשמות התחתונים הנקרא בניס למ"ס ומל' כמשי"ת בניס אח"כ לה' אלהים כמו כן בזוג אורי' הם לריבין אל מ"ן של ז"ן בניסה ולפי שהן לריבין בתחילה לחקן עמלן כדי שיוכל לעלות ולהיות כבוד מ"ן לכן אנו ממשכין לשיניה שפע כבוד ב' חיבות שמע ישראל. כי שמע היא המלכות הנקרא שם ע' שהמלכות נק' שם כבוד שני שמות הויה ושד"י העליונים בני' ש"ס (ט) ואנו ממשכין אל המלכות שנקרא שם שפע מן ה"פ' שהיא מאופיות גדולות שה"ם ע' שמהן עלאין דליכלא דחי' שהיא בינה ואלו ה"פ' ז"ס תחתונות דבינה אשר כ"א כלולה מנעש שם ע' ו"ם ע' דמ"ס דשמע שהיא הבינה ואח"כ ישראל ר"ל ע"ד א"ל כי הבינ' נק' שיר. (י) והחכמה נק' א"ל. והסימ' הנקרא ישראל מקבל עתה השפע משניהם ואחר שהמל' והסימ' קבלו השפע הנו' במלת שמע ישראל כנו'. אז עולים כבוד מ"ן ואז מזדווגים אורי' כבוד דעת המזווגים ו"ם ה' אלטיה ה' שהם אורי' ודעת כנ"ל. ואחר אשר כבר נודונו אורי' אז אנו מורידים שפע ג' מוחין הנו' אל הסימ' הנקרא א"ח דאחד ואלו מטוים שהם מוחין הנו' נמשכין כבוד חב"ד אל ז"א ותורני' להיות בו ג"כ ג' שמות האלו בא"ח דאחד שהוא ה"א. ובד' דאחד תכין אל המלכות המסיידת עם הסימ' הנק' א"ח ולכן ד' זו היא גדולה להיות עתה למעלה במקום אורי' כבוד מ"ן :

ועתה בשכמל"ז אנו ממשכין המוחין אל המלכות וזה סדרן. נעש"ת חב"ד. מלכותו כתר נגלת דרישא דילה. נעש"ת ה"ס ו"ק דידה. ועד מלכות השפירית שבה ולכן חיבה זו מסייעת בד' שהיא בחי' תהלה דילה. אמנם דע כי בזוג ז"ן אנו אומרי' נפילת אפיס כבוד המישה שאנו נחשבים כמחיים ומעלים שם נשמותיו וזמ"ש אליך ה' נפשי אשא מלך אליך דייקא לרמוז שאנו מעלין נשמותינו עד ה' ממש שהוא הסימ'. אבל עתה בק"ש אנו כוללים עלמיתו ג"כ כבוד המ"ן דו"ן אבל אינו מספיק שנמסור נפשותינו כבוד מישה אלא כבוד קידוש ה' שהוא מסירה נפשית להריגה. ולכן לר"ך לכיין במלת אחד בשם יאהזנה"י ויכין בד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג ותנק ע"ד שידעת ו"ם הכתוב כי עליך הורגנו כל היום שלא אמר אליך אלא עליך פי' בני שהוא עליך שהיא החכמה שעל הסימ' אשר עליו ממש הורגנו ו"ם משרו"ל על ר' עקיבא שעלה אל המחשבה שהיא חכמה כבוד מסירה נפשית להריגה ודי למכין :

ודנה אחר שיחזרו הסימ' בג' מוחותיו כבוד א"ח דאחד דרך כללות

הנחתו וביאורים (ח) להפשות דעת בנזקבא. כתי' : (ב) א"ש לא ידעתי ל"ב אלהים הנזכר מה טיבם אם הם ל"ב אלקים דמשה בראשית או אם הם ת"א איתו כמנין אחרונים של שם אלקים כהיותם בתלויים הנזכר למעלה בטוונת ק"ש וסירי תמס' ט' אופיות דמילוי שם אלקים עם הטלל ו"ש : (ג) א"ש ובק"ש דקרבנות אין כהם שם כונה תחלו שאין כה רמ"ח תיבין וזלת פסוק א' של שמע ובשכמל"ז אבל בק"ש שעל המטה לר"ך לקרות ה"י פרישית סכ"י תמדת ישראל : (ד) ספ"ח פ"ו מק"ש : (ה) ספ"ח סכ"ו מק"ש ד"ה והנה : (ו) כ"ס דף ס"ה ע"א : (ז) ו"ח הלא גם נזקבא כבר היא באלילות פשו כנת היסוד של ק"ש כגודר לקמן דרום ו' במלת אחד וי"ל דמותה עליה היתה לפי שעה נעלות עם ו"א למ"ן לחי"א ואחר הק"ש ירדה למטה כבדריאה וזה מבואר בדברי רבינו לקמן דרום ו' כד"ה והענין הוא טו' ש"ס : (ח) ופתיך תו"ח דק"ש פ"ב שורה ג' ודקמ"ד פ"א שורה ח' : (ט) כפס"ה הנודעת יש בחובו ו' היכלות כי הוא סוד הסימ' והנה הוא ו"ם (פ') וחסר עוד ד' לבחי' ז"א אשר יש לו י"ם ולכן אנו מורידין סוד היכל הז' כי ומוכין : (י) פ"י כנשה ו"ק : (יא) ענין תו"ח דקמ"ד פ"ב : (יב) ספ"ח פ"ו מק"ש : (יג) תיבת אחרים ליחא כבתי' : (יד) פ"י ו"ח הנקרא ת"ת : (טו) וחס ת"ת יסוד וממנו סק"ת ש"ס כמבואר לקמן כ"כ ספ"ח כסופו : (טז) א"ש עיין לעיל [עיין לקמן כ"ג ד"ס ומחז"ל] דף תוכן הענין :

הנה"י
הנה"י
הנה"י
הנה"י

הנה"י
הנה"י

דגד' נק' בשם העסמ"ב. (עיין שה"כ דרוש ו' דק"ש דכ"ד רע"ד) כמו שמו' דקט' נק' בשם אלקים, הגם שהם משתנים לפי הק"ש כ"ן לכאו' פשוט.

עוד יש לרשום אם כונה זו וכן כונת בשכמל"ו הם דוקא בפני' דפני', או גם בב' הבחי' האחרות. וכפי מ"ש המפ' ז"ל לעי' שמתחי' התפילה ועליית המ"ן והזיווגים הכל הוא בגי' הבחי', נראה לכאו' שגם כאן שייך לו' כך. ומה שנו' בשה"כ הנז' ו"ק דגד', אין ראייה שמדבר דוקא בבחי' זו. והיע"א.

(מד, א) ד"א וכו' כל א' כלול מד'. וכתב הרב מע"א דצ"ט ע"ב שהוא ממשרז"ל בשה"כ דכ"ה רע"ב. וז"ל רבנו שם, תכוון בד' דאחד שהם ד"א וכו' פי' כי כל מח מאלו הד' מו' כולל כולם וכו' ונמצא שד' זו כלולה מן ד' והם ד"פ הם י"ו מו' עכ"ל ע"ש. ולענ"ד צ"ל דלמה לא נא' ג"כ בשאר אותיות השם שהם ד' היה שצריכים להיות י"ו פעמים היה, כמו שאלף י"ו אלפין וי"ל. ועוד צ"ל מ"ש אח"כ בבש"כ חסר י"ו שניתנו בכתר דלאה, הלא הי"ו הנז' הם רק ד' שכ"א מהם כלול מד', אבל לא מס' י"ו ממש מהד' אהי'.

בשכמל"ו

(מד, ב) מעליית הפרקין מוכן שכונת ברוך שכמל"ו היא בפני' דפני'. ובב' הבחי' האחרות לא נודע איך הכונה. ועי' שה"כ דרוש ד' דאבות שכתב בעת יחוד הק"ש ניתנו בז"א בחי' המו' בבחי' אוה"פ וכו' גם ניתנו או בבשכמל"ו מו' לנוק' דבחי' או"פ שלה והיו מצד הבחי' החיצו' של או"פ דנה"י דז"א עכ"ל. ועי' בדרו' ר"ה בתחי' מילת אלקינו שהוא בפני' דחיצו', וכן בסופ"ב דתפי' השחר.

(מד, ב) להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דלאה. אם נא' שזה גם בבחי' הי' דפני' ופני' דחי', צ"ל שהם חב"ד דז"א דמצד אי'. ובפני' דפני' בלא"ה אין כאן רק מו' דאי'.

הפנים באהבה, ובסידור לא נמצא מפורש, אח"כ מצאתי בפת"ע במילת באהבה דל"ז רע"א בסוגריים. שכתב שהנראה שצריך לברר בירורי פנים דב' בחי' הנז' ג"כ וסמך על המעיין ע"ש. וא"כ בפני' דכאן ובאו"מ דעמידה, צריך לכוון שהם דאחו'. עוד יש לרשום שבב' בחי' חיצו' דפני' ופני' דחיצו' לא מסודר שילוב המורה על הזיווג. ועי' מע"א צ"ד ע"ב, על חיצו' דפני', שיש ספרים שמסודר שילוב. ועל בחי' הב' לא אמר. ונראה לפי הספרים הנז' צ"ל גם כאן שילוב.

(טל, ב) יכוון להחזיר המו' וכו'. ומצוייר רק המו' דיני' דז"א שקבל בישראל. וק"ק שלא כתוב גם חזרת מו' דנוק', כפי מה שמצוייר בעליה באחד, כי שניהם עלו. ועי' בפת"ע דח"י סוף אות ט' [ובקשע"ה הוא כמ"ש בפת"ע הנז']. ולגירסתו ניחא אבל לסידור שבידנו ק'.

(מב, א ב) בציוור החי' דפני' ופני' דחי', מצוייר הכתר ולא נזכר הכלים שלו. ואיני יודע אם אפ"ל מפני שהוא דאחו', והיינו חיצו', ובחיצו' הכתר דאי' [עי' קונה הכל]. וכן בכונת הט"ק מצוייר הויית הכתר בלי כלים. אבל בט"ג גם הויית הכתר לא כתובה וצ"ע.

(מד, א) כונת רומ"ת. נראה שאין זה ענין לכונת רמ"ח תיבות דק"ש הנז' לק', שהם מתחילים מתיבת שמע עד הסוף. וכנראה שכאן הם דמו', ודק"ש הם דגופא דז"א. ולכן אחר כניסת המו' בא' באה כונה זו. וכ"ג משה"כ ריש דרו' ה' וז"ל והנה בק"ש דשחרית אשר שם אתה מכוון במלת א' באות ד' שבו אל ד' מו' היורדים בז"א והם ד' הויות דעסמ"ב וכו' שהם רמ"ח איברים הנכנסים בו וכו' עכ"ל. ועי' גם דרו' ח' ד"ה ענין סדר. אמנם בק"ש שע"ה סופ"ט דלילה משמע לכאו' שהם הם. ועי' ש"ש שם סוף אות ו' ואות ז'.

והנה בכונת הרומ"ח כלול מו' דגד' ודקט'. והגם שאינם בדיוק עסמ"ב, (ש"ש דרו' ה' אות ו') אבל כיון שהם ד' מו'

שמן חג דרושי הלילה פי על ש הבנות ופרי עין חיים ששון עה

על יצא אל אלו התמימים כמנין ארמיה הם למעל מן הארמיה
 סביח טק' הנקראת ארמיה וששון :
 ג סס ובפ' לני' ים ע"ב חיבו' וכו' ודע דים הפרש בסדרם
 מע"ב דפ' שניה וזיה שהס ע"ב שמוח מג' פסוקי' ויסע ויבא
 ויע אחד ביוצר ואל' בלאר חזר למפרע המחלין עמס וה"ו וכו'
 ובפ' לני' מחלין השמות מג' פסו' ביוצר כסדק והס ו'ו'
 וס' אך ליל מה עמס נשחטו אלו מאלו וכמה לא מלאחי משרש
 בואר ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה :
 ד סס תחזור לומר פ"א ה' אלהיכם אמה כמו הס"ן וכו' מלאן
 דגם בק"ש דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
 להשלים לרמ"ה ונראה לע"ד אפי' כשהוא צבור נריך להשלים
 לרמ"ה כ"א בפ"ע דמטה זו וכך מנהגו בקבלתו ק"ק בית
 אל יבד"ן חס למטוניה יען לנריך לבין להמשיך המו' לנסי'
 ד"א ולתקן עי"ה חב"ד דטוק' כמ' לעיל דרוש ה' דק"ש דיוצר
 יע"ש ודברים אלו הם דברים העומדים בחומו של עול' ונריך
 כ"א לבין כפי שורש שמתו חזקן שמתו ודי בזה (לעיל דרוש
 ה' אות ו') עיין בס' אל"י דק"ש שאלה ב"ן :
 ה סס ויבין שהרמ"ה חס הוא רי"ו ולי"ב וכו' עיין לקמן
 בדבור שאחר זה ד"ה ודע וכו' :
 ו סס כי בק"ש ים רמ"ה חיבות כמ' שהס מ"ב וע"ב ון' וע"ב
 ולכן אחר שהשלים הק"ש תחזור לו' פ"א ה' אלהיכם אמה
 כמו שש"ס הס"ן וכו' ע"ש שמת ישר' וכו' ס"ס רומ"ה הרוח
 יראה דברי רבינו המוכיח שהרי אפילו עם חזרת חיבות ה'
 אלהיכם אמה אין זו רמ"ה סגרי בפ' לני' ים זו ע"ב חיבות
 עם חזרה ג' היבות עמס של ה' אלהיכם אמה נמנא דמ"ב וע"ב
 ון' וע"ב הם רל"ו עם חזרת הס"ן ושפה חיבות דפ' שמת כרי
 רמ"ב ואיך כתב שהס רמ"ה (ומורמ"ז נרגש מה) לכן נראה
 לע"ד דע"ס נפל ולי"ב כי בק"ש ים רמ"ב עם חזרת הס"ן ה'
 אלהיכם אמה ועוד ו' סכולל וק' ד"א עמס כרי רמ"ה בלא
 וי דמילת רומח אין נריך וי' דרך כחוב בחורס ורבינו זה לא
 כתבו כאלו ואלו למדתי ממ"ס הרב מלחמה נתן בלאו רי"ש
 שכתב וז"ל רומ"ה רמ"ה חיברים הכוללים בו' שהוא ז"ל כרי
 רומ"ה עכ"ל נמנא דמונה סו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
 החיקונים ד"ה ע"א ד"ה ועוד הקונה ז' וכו' דשם כתב רומח
 בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ש איהי רומ"ה כליל' משה חיבין דימדול
 ומרמ"ה חיבין עם ה' אלהיכם אמה יע"ש וז"ע וכפי זה אולא
 ליה תמיסתו של הרב מוכרס"ו על מרן אבא שכתב כן רמ"ה
 דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיקונים דכתב שהס רמ"ה
 עם ה' אלהיכם אמה דאינם אלא רמ"ה ועל מה שכתב רומ"ה
 בו' גם זה שם רומ"ה בו' ואין לו' דרמ"ה הם עם ו' חיבין
 דברוך שם וכו' שהרי אינם מז"א עמסו אלא דטוק' דבשכמל"ו
 הוא בבחי' הנוק' כמ' לעיל בדרוש ק"ש דיוצר דרוש ה' ודרוש
 ו' וז' יע"ש ומן התימ' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב
 שהוא עם אמירת ו' חיבין דברוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
 אחר שלא נזכר לא בחיקונים ולא בואר ולא בדברי רבינו (נהר
 שלום דכ"ח אות ה' להחמי המערב ובג"ש ההדש הוא בדרך
 כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרס"ו בדרושנו זה דר"ה לו' עם בדרך
 שם הם רומ"ה (עיין בואר ח"א דק"א ע"א בסתרי תור' וז"ע)
 אחז"מ רחמי בוז"מ סוף פ' אחרי טב' בהדיא עם בשכמל"ו יע"ש
 אך בואר ח"ג דער"ב ע"א שם כ' עם ו' חיבין דיוצר יע"ש עיין
 להגאון הרב חיי' פאלאצ'י זל"ה בקונטר' חיים ומזון בסנהדותיו
 על הושר חדש סימן רל"ב דליין הרשב"ם סו' ל"ז וס' עשרה
 תלמדות מאמר כ"ח ח"א פ' טו"ב וס' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
 ולעיתים כאלה איני במקום ישוב ללוח הענין זה במקומם)
 ושמתיו מי שר"ה לומר שהס רמ"ה עם פ' שמת עמסו והוא
 שכתב רבינו וכשואמר פ' שמת ישר' וכו' כי זו ו' חיבות
 אחרות וס"ה רומ"ה נמנא דהשפה אהריס תלוי בסופה שהס
 כפולים וזוהי הם רומ"ה חס נראה יתיר פשוט והכל בו"א
 דבשכמל"ו הוא בטק' ודלא כהושר חדש אך ליל מה ר"ל שהס
 כפולים ועיין להרב חו"ה ד' ק"ג ע"ב שכתב שהוא קול ודבור
 יע"ש **ודע והבין** מדרושנו זה אין יש ב' פעמים רומח ח' מבחי'
 הרמ"ה חיבין עמסו ב' מבחי' חשבון ומס' ג' ע"ב שמספרים רי"ו

ול"ב ול"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ה חיבין דק"ש סו' יטין
 שהס כרי"ו ולי"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומח ויטין שהרמ"ה
 סוה הוא רי"ו ולי"ב וס' אס הוא כן סיה נריך לבין תחי' הרמ"ה
 חיבין דק"ש ואח"כ בלחמנה סחמ"ה דבחי' רי"ו ולי"ב ולא כן
 כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ש דיוצר שכתב לבין חס כרי"ו
 ולי"ב בעילת אחד אחר האמנת כל המו' ליה שהס רק דמו'
 דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסודו ג"כ להרב ש"ס זל"ה וז"ע :
 ז סס ח"ה וכו' עיין מ"ס בלוח הקודם . **ו** ח"ה האמנ
 בק"ש של שמירת בדרוש ענין ס' הרמ"ה חיבין
 נח' הענין וע"ש ע"כ פי' דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ה
 וכו' שם כתב דהשם לרמ"ה ע"י נה"י דל' המתפשטים תך
 ז"ל לעשות לו נה"י סחדיים יע"ש . **ש** כתב עוד מ"ס
 נעשה רמ"ה מלא בו' נראה שהוא בסמ"ק ו' שמוח אלד"ים
 דק"ש עם רמ"ה אברים סו' וס' ולג"ד ח"ה לומר כן שהרי
 בחי' סו' שמוח דמו' דק"ש אינם מסוג זה הרמ"ה דחיבו' רק
 הם מסוג דמספר רומ"ה דבחי' ג' ע"ב רי"ו ולי"ב כמזל ועיין
 מ"ס בלוח הקודם דב' מיני רומ"ה נריך לבין ח' דחיבות וז'
 דמס' רי"ו ולי"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ש ח"ס וכו') . **ש**
 ואלו אישך חילי יחתי מונס ו' לחיות דבשכמל"ו וכו'
 גם זה ח"ה לו' שהרי אינם מסוג ד"ה עמסו דפ' בשכמל"ו הוא
 בבחי' חיקון הנוק' כמ' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ורמ"ה
 חיבין דק"ש משמע עד ה' אלהיכם אמה הם רמ"ה ח"ה
 דרמ"ה אברים דטק' הוא בפ' הנה משהו שלשמה כמ' לעיל
 דרוש ה' ועיין מ"ס לעיל בלוח ו' . **ש** ועוד כי בפ' לני' ים
 אין בה ע"ב אלא ס"ע לחיות וכו' עיין מ"ס לעיל בלוח
 ו' : **מ** ומאוחס הטיפוח נבראים חיקון ושידין ורוחין
 וכו' עיין מ"ס לעיל דרוש ז' אות ד' ואות ז' יע"ש
 ובענין הפרש מויקוס ושידין ורוחין ליל הספרם שבהם ועיין
 בס' חסד להברס אול"י זל"ה :
דרוש י לעיל דרוש ג' פנ"ח ק"ש שט"ס ספ"ו ופי"א ופ"ג
 דר"ה ט"ה של"ב פי' ושל"ה פי' גמיל פי' ופי"א
 כלל ט' וט"ו לעי' בכונה ויברך דוד יע"ש סוד בחי' הדיים
 אלו הוי"ה דק"ג ע"ב וק"ו ע"ב ס' שיה דרוש ק"ש שפ"ס :
א גם בגי' ד"ל כמנין ידך כמבואר בלוחך בצרכת אח' גבור
 וט"ס ט"ב לעיל דרוש ה' של עמיד' וצלינות עם ט"ה של"ב פי' :
ב שם וכתוב להעלות שם כממתך בסוד מ"ן כרי שתעל' המל'
 מ"ד תלמעל' ונקר' בלך כך היא הגרס' בפע"ח פי"ה של"ב פי' :
ג שם ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא ויע ודי
 למבין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"ב שמוח
 כנודע בפסוקים סו' אשר הם בב' אופנים מב' שמו' התחיל
 בלוחיות ישר והסך וישר והס וס"ו וכו' אופן סא' ואופן השני
 כל ס' פסוקים מחמי' השמות ביושר ו'ו' וכו' כמ' בואר
 ח"ב בסופ' יע"ש וכך השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
 אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם בבחי' הג"ת
 דז"א שהס ג' פעמים ע"ב ג' רי"ו גבורה כמ' בע"ח ש' ל"ג
 פ"א ס' עו"ה דב"ב עיין לעיל דרוש ח' דיעבור אות י"ב ועיין
 בסודו בק"ש פ' לני' ים ע"ב שמוח דרך ישר ו'ו' וכו' ולא
 ידעתי מנין לו' להיות כן ולא ישר והסך וס"ו וכו' :
ד שם ולכן אנו לריכוס להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין
 שלנו וכו' עיין להרב חו"ה דק"ג ע"ב שכתב ז"ל נראה
 שבהיבת ועד אלו מעלים לה נפשיתו בסוד פקדון בבחי' מ"ן
 ורוחיתו בפ' בידך כדי שבשעת חוונ תעלה המל' הרוח אל ז"א
 כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י ההפשות כנודע וכן מ"ס
 בחיבת מלכותו להעלות רוחיתו בסוד פקדון ר"ל וכו"ש נפשיתו
 שכבר נודע שניהם לריכין לנודך זה למ"ד וזה למ"ן ומאין
 אנו למדים שכוונ סו"ה ודרכי' בשמחין להמשיך מ"ד ע"י
 ארוח נריך להעלות ארוח כדי להמשיך בח' המ"ד עם המל' עכ"ל
 וז"ל דאם לא זשה האדם לנחי' רוח כילד יעלם למ"ן וק' לפ"ס
 עיין מ"ס לעיל דרוש ג' אות י' יפה שטה דק"ן ע"ב :
ה שם כי בכל שאר הלילות יתיר טוב שלא נשין אלא בטהרה
 כג"ל אשר היא מיוסדת על היותו מפקידים רוחיתו ביסוד
 דרמל

היכל זה היכל דא שער י שער כז שער הצלם ב' ג'

קך כי אחריים דאלטס נוממריא ר' ועס ט"ו אחויסין ועס סלל נוממריא ר"ז וכנח שס זה נאמר נפרעס וחט ירס בים ומוסף ל"ב נתיבות שסס טולס אלטס יתכ סולס רמ"ח (ו) וברמ"ח של קסטות (ז) הוא ס"ג ו' אחויסין ר"פ ע"ב ר"י ומ"ס וכ"ו פ"ח וז"ן ברובע נאחריים פשוטים ג"פ ע"ב ר"י ר"ז ועס ל"ב נתיבות שסס ל"ב אלקיס ר"י רמ"ח וברמ"ח דנדלום כס ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן נוממריא רל"ב ו"ז אחויסין שבר' שמוס בג"ל כהיוון פשוטים כרי רמ"ח :

מב (ח) (א) ענין השוין דוא לין נכנס נכ"ח דאמא הוא קך (ס) כי יסוד אבא נכנס בגלל דאמא ויסוד דאמא נכנס כבוד שלכ פלמה וב' המלכות שסס מלכות דאבא ומלכות דאמא שניק נכנס במלכות דאמא (כ"ח) ומלכות דאבא נכנס במלכות דאמא) ואז נלח דאמא נעשה חכמה דואל ובוד אמא בינה דואל ומלכות דאמא דעת דואל ח"ס ש של מפלין דג' רישין ענד נכ"ח דאמא ושל ד' רישין מה **ש** ענד ד' שיון שסס ז"מ דאבא וז"מ דאמא (י) [ח] :

אח"ח 23590 פרק ג סק (יח)

רע (יב) כי ללס שולכ קס"ח כי (ג) ללס סלל זכר ומקבס ודמוס הוא (פלל) נקבס לבד וכן ארס (יד) סלל אציק וארס זכר לבד . ודע כי ז"ח פיקרו מנינה כי משס השוין שלו ובינה נקרא אלקיס חיים ויהי די (פו) באלו השוין כמדיע (פז) של ז"ח (יח) אבג (א"ט) לטוך נוקבא ולטוך סחמחוס לכן סארט שינאו השוין מא"ח (יח) חיה נעשה בלשון רבים שסס א"ח וכן בללמיט שבוא ללס דאבא וללס דאמא אבג שוין לז"ח לבדו פליהס נאמר בללס אלקיס פשכ אויב שבוא ללס א' מנינה (יט) לבדו הנקרא אלקיס ולטוך (כ) מלריס וכו' כי ארס מלחמה כי ז"ח לבדו והסוכנה פליז לעגוש כס כרוס חכו' ב' ארס מלחמה כי מה שסס כיווץ ללורס כס (כח) ולטוך כלריס (כג) להלחם ממיהס כס מצבורוס אלקיס כי ככר ידעס כי ג' שרי מלריס וכו' שר המסקס ושר כפנחס ושר

יס לו ללס א' אשר מסלכס כרוס חס הללס הוא הממסקין בין הכלים לבין הפעולות האור וה"ח שיחלכס הגפש או הרוח או הגשמה שך הנוף חס לא פ"י ללס זה . ואמנם חלק הללס הנשאר בסוד המקיף מנחוץ הוא הנקרא תמ"ל שהוא נוממריא מלכו"ס והכנ' זכ' . וז"ס שאמרנו בואר חדש ש"ה דנ"ח רחא פכא ליודעי מדין טטעי ראיכו שליחא דכלא און איטין כב"כ אלח רחא דא בללמיט דא איכו טלמח דב"כ מלגא ומלכר לבזא שוכלמנו ומנדס וחכמה לכר הווא טלמח דאחיל פלי ומדברא ליה לב"ג בנמריא למחי נמיר מטלח . ונבאר ענין ללס זה מה שביט דע כי כל כחי' הכלים והאורות כס מנחי' אוחין סחלמיס ויש מכן כחי' שלא נכברו ונכל יוס ויוס מנחריאם שולס עד כיוא משיחנו מתבררים מהס כידוריס רבים וכשינמרו להחברר או ינח משיח . ח"ס שארז"ל עד שכלו כל הגשמות שנגוף חס הנוף הוא עין הרעס טוב ורע דקליעה טנה שסס נחפרט טולס סו"ד בין חלק אבי'ס ובין חלק סחלמיס הנכרואיס בגל יוס כבוד יזכר משריסי ואשר משרסיין בין כמח כרי ארס בין שאר כרוס טמחיס ודוחס ככחוס ודוחס ס' והכנ' זה מחד מחד וחדע' נהכנס שולס ככל יוס וכל זה פ"י תפלות שכל יוס ויוס . ודע כי כאשר נכבר ארס כידור מסן הרפה א"ח להפשוט כנחי' נפש פריח נמיר חס לא שפנא סחלה (ח) ל"פ כבוד ללס הפנימי ומקיף (ב) הנקרא תמ"ל ואח"כ נעשה מחט נפש הפנימי ממח כבוד כן כל אבא יופל אל פעמים שלכ סס ככר ונמלח כי הללס הוא נפש הפנימי אלח שארס מסוקנת עדין עד ג"פ ולכן הנפש כח ומתלכס כה ואחר קך חס [סוככ] כנפש זוכה אז לרוח ונעשה נסוקנת כנפש ח' (ג) וארס לזו עד ג"פ כגודס ואין פה מקיס כיוארס :

סק (ד) דע כי יס רמ"ח אכריס (ס) כעטר ורמ"ח כיקק ורמ"ח אכריס בגלות וסס סוד ג' מתי רמ"ח ח"ס רחם רחמיסי לראש ככר שבוא ז"ח שיש בו ג' רמ"ח רחם א' רחמיסי מרי כרי ג' רחמיס וברמ"ח של פיחול הוא

אוצר החכמה

אוצר החכמה

דנהות וכיוארים (ח) שיון נכ"ח (כ"ז מל) ומרס (דק"י מרז וע"כ וק"ס מרז) : (ג) ארס פיין שער בלגוליס דרסיס פועיל : (ג) פיין פורס כסכר : (ד) פ"ג שבו כרי : (ה) מ"ח : (ו) א"ח וכו' ריע פ"ד ככר כי הוונ כנפשה כוון כיקק כוח (כפשה כלי ימ"ס . וכפסיל פ"י לבדו הוא כרוס ר"ז כל ספרי ימ"ס . רמחי' הפועיל שס ל נארוס זמן הוא טמן וכמוחין כל כיקק סס אליו כרוס ר"י כפ"ס כחן פ"כ : (ז) רחא כרי ייקק : (ח) שער כרי מ"ח : (ט) פיין שער ככליס חילמ פ"י : (י) רל וקודס סכלכוסס כנכ"י דאמא וסס כיסוד ופלמס דאו"ח סס ד"י ריחין ואח"כ ש"ן של ג' ריחין כסלכוסס כנכ"י דאמא (ספ"ח) . שגן שגון : (יא) פיין שער כליקטיס ר' די ספ"ח : (יב) דע כי כשוין נחלקין לללס דע זכ' (כ"ז) : (יג) לעזר דין לטך טמר דע כי ללס כולל מ"ן וכן כוא כנכר כליקטיס דף ר' ענד דזי לא יפנח כרי אין וס כרוס פסס . שגן שגון : (יד) פיין ככ"י פ"ג לין ארס סלל וס"ן : (טו) שער כרי פ"ח : (טז) נעזר : (יז) לבדו : (יח) ככר דברי כוונ' גרוח לעזר לפרס דלין סוכריס כספון דלין חסכר לכרוס השוין מלחא כלל וזו אבא פנה כסות חלקו כי שוחיטן קי שיון של כספון סס כולנח ונמנח אבא לאיפח נעס כוונ' (כט"ז דריוו ככער און פ"ח וע"כ) . אלל דבריו סס קי דרס ויהי די כספון ארס פוז איפח' לבד ר"ל ישרוס אכר כרוס נקרא אפח' וזו אין לטוך לזינח שסס או"ח פילין לכספון סס יסוסיס לירי נפסח ולכלל כסס (כס"ז ככער ארס פ"ח וככער ר"ס פ"ח ונכ"ח) אפנח' לטוך כנוקבא וכסחמוניס כוונ' אבא וסס ארס פילין לכספון סס יסוסיס כנוקבא פינכ אבא אז נחלס נארי' לפרס דריוו כפסות . שגן שגון : (יט) ואין ליקקוס דכרי לפיל אחר כי ללס כולל זכר ומקבס דככר כפח"י לפיל דיניכ"י כיווץ יסוסיס יע"ס . שגן שגון : (כ) רל פה אקרי' רל אלקיס הוא רק לטוך מלריס חלל לעשר כוח כרוס . חס כי ארס רל כוונ' לטוך פנוס . פלמחכ רל מוס אלקיס לטוך מלריס : (כח) רל פנוס אבא ואלקיס שער איפח' נפחמיס (כסוסס ככר שגן כסס פ"י ג"ר : (כג) לל ורסין ולטוך מלריס וככער כקדמוס ילמח וכן כוידעס סס . גם ככרי אויב שבוא ז"ח לבדו ח"ס ר' ארס מלחמה כרי שגן שגון :

השמש

דואל ועיין נשער כסוחס כלל כו"ר : [ח] ל"כ עיין חו"ח דקס"ח סוע"א) פירוס הפרון דע כי ככר (עיין חו"ח דל"ס פ"ח שיש ימ"ס) כלכר אר"ס מוקוויס לכוילא מוהין דנלוח לטוך ז"ל ככר אז יורדיס או"ח ומחלכסיס כישוטיס כראכוריס וקס מוקוויס וזו מנשיכיס סיפס כמוחין מלמלה מחס כפי כשעכ כסדע כי לא כל כשחיס שוח . וככר מנד אבא נמסך ל' סיפוח סיפוח מוח חכמה וסיפוח מוח כספריס וסיפוח כהכמה נמסכת אל כיסוד שט וסיפוח כהכרס אל כמלמח ספרת יסוד שט ומזר אמח נתיכיס ב' סיפוח סיפוח מוח כיוכ וסיפוח שט כגבורה וע"י כוח נמסכת סיפוח מוח דריוו אל אבא שכר וסיפוח הנגזרות אל כחי' ספרת יסוד שכר . ואח"כ יולחין מחקן אלו מיסודות דלוי' ויסוכריס כראכוריס כפלגייסיס אוחס ויוצא'ס ומחלכסיס כללס החבוטה כגיחה כמלכוס לוכ"י החבוטה ראכונ' . ומחלכס מחלכסיס ככר' חסוטכ וכו' מ' דללס ואח"כ יורדיס לחינח דילכ וכו' ל' דללס ואח"כ יורדיס לכחלכס ככ"י דירס . כלמסן זה כי סיפוח מוח כהכמה שבוא מלכוס יסוד דלכנח מחלכס כנלח דירס וסיפוח מוח כיוכ שבוא כיוכ דלוי' דלוי' חילכס כבוד שלכ וסיפוח חו"ח כהיו מלכוסיס כמלכוס דלוי' מחלכסיס כמלכוס שלכ וחלס יסוד דלכנח כנלח דלמח יסוד דלמח כבוד דירס וב' מלכוס דלוי' כמלכוס דירס וכן כר"י כיש"ס ואח"כ

יפה שעה פח"ח פרק שלישי וכעטר חיקין כנוקבא פרק שרי פוח כי וארס כן נעשה הוא טמן חחיס כיוסר טל כיוסרס ווחיס כמלכוס טל כמלכוס שלכ וכרי כס מחמיס כמלכוס ווחמיס כיוסר : (א) ענין כמוחין דואל לין נכנס ככ"י דליפס כוא כך עד סוף הפרק . וסירדו הוא עיין מ"ב רל ככר דרחי טלס ס"ח כי מוהין דלכנח ככר כוונ' יורדיס כיוסר דלכנח ועיסרל דחכריס יורדח עד מ"ל דלכנח היא כפרת היסוד טל וכן שוחין דלימח יורדיס עד יסוד ועיסרל דנגזרות יורדח עד כפרת כיוסר דלימח ועיין מ"ס כנשיחון סס . גס טדע כי סס מחלמיסין כמוחין בין אבא לאיחא וכיוטח ונטרחה דלכנח נכנסין כנלח וחלק ימין כיוסר דלימח וכיוטח ונטרחה דלימח כשאררו כבוד וחלק שמאל כיוסר דלימח כמ"ס רל ככרס מוקוויס ווחיס כנ"כ השער מ"ן . וכשחיס מפרס רל כמוחין דלימח לבד לאחר שטלחו וכלו לככנס כוונ' דלימח כרי להכלכס כו"ח כנדעס שפנח כיוסר מחרוקייס ככ"י דלימח מלרוח שלכס כרי כלכר כיוסר חילכוס מוהין ח"ח כרוסס להכנס כו"ח קאמר שפסרר סל כך . כי יסוד דלכנח ר"ל כיוכ דלכנח שיהי עופדת חק יסוד דלכנח נכנס כנלח דלימח . כי יסוד דלימח רל כיוכ דלימח שפיהה עומ' דלימח שלכ נכנס כבוד שלכ פלמה . וב' כמלכוס שסס מ"ל דלכנח ומ"ל דלימח שסס עיסרל דחכריס שפיהה שומחה כעיסרל היסוד דלכנח שכוו כחי' טל ועמ"ל דנגזרות שפיהה שומחה כעיסרל היסוד היא מ"ל דלימח אלו כי מלכוס שפיהה נכנס כמלכוס דלימח כנדעס שפיהה

ונקרא יפ"ת כטדע כי הסרים (ח) חזן לו זקן כי אז טלי
בזה ולכן יוסף סוד היסוד יש לו הדרה פנים עליומים שהם
ש"ע נהירין כטרע וכן (ט) בכינה עלמה כי מן ס"ג יולא
שס (י) יי"א"י שהוא ח"ל כי ז"ס אך בללם יתהלך אש כי אש
שכוא ז"א הוא בסוד ללם בכינה באקרא אהיי"ב גימטריא ח"ך
ואי"ב"ה וו במילי יודין גימטריא ללם פסם הסלל חכו אך בללם
יתהלך אש חכו כי בללם אלקס. ואמנם כבר ידעת כי המוחן
דו"א הם כשלים שהם נה"י דאבא סך נה"י דאמא ונה"י סוד
דאמא מגיע עד שלש ח"ת דו"א וסוד אבא מגיע עד סוף
יסוד דו"א נמצא כי כל קו ייחן ושחאל נעשה מג"ב דאמא
ומג"ב דאבא אך בקו האמצעי אינו נעשה בז"א מיסוד דאמא
רק עד שלש העליון דת"ת שלו ושאר כ"ג ח"ת וכן היסוד
שלו לא נעשו רק ע"י יסוד אבא (יא) (א). וכנה כ"ג יודין
עד האוד של ז"א ואח"כ נכלל ביסוד של ז"א ואנה משס ילאו
אל הנוקבא ועשו כל הפרטף של הכלים שלה. והנה טדע
כי מוח בינה של נוקבא נעשה כפן מהוד שלו ושס נעמדו
החסדים להכחשט ט ומשס ילאו נבטרוה לה ולכן אז וכן
כ"ה חלטים את הללע (ב) מלמד אנתן בינה יסירם נאשה
יוסר

ושר האופים הם בח' חלקים שנגרין ופרעה מלכם הוא המורף
שמשס יניקתן. ודע כי למפלג בתקונא קדמאה של הדיקנא
נקרא ח"ל והס (א) ו' ח"ל הס ג' מימין אל שר"י אל
הי"ב אל אדנ"י וג' משחאל כיולא בהס ואמנם חזין נאכרים רק
כ' לבד כי ב' תחחונים שהס אל אדנ"י שבימין ובשחאל
סס סוד פולס עשיה וכדי שלא יהיה אחיזה לחיטום אשר שס
לא נפגלם רק (ג) שפיקן זה כלול בזה כמבואר (ד) אללית
בכרחה האל הגדול וט'. והנה עוד איתו ח"ל שבריקנא
הגקרא מלך פליק בסוד מן המלך קראתי י"ב יש ג"כ (ה')
אלקים נברון של בחי' קטנות ואלו נקרא מלך מחתון שהוא
לרוח גרן ובשאלו כ' אל שנחלר העליון מאימין אל כ' חלקים
שנחלר מחתון אז מתבטלים החיטומים סונקון מן נברון וכו'
וסכסכמי מלרים במלרים מחתון בעליון ופי"ו ונעו חלילי מלרים
(פ) וכבר ידעת כי אל של הדיקנא הוא סוד ח"ל מאלקים
שנפאח והוא אורש הדיין לכן טפה את הדיין שנגרן האקרא
אלקים. ח"ס ג"כ יוסף אורד מלרעה כי יוסף (ו) גימטריא
כ"פ אל כג"ל יוסף הוא סוד היסוד רבינה שנז"א ונאמר ביוסף
יפה מואר יזיפה מראה ר"ת יתום כמבואר חללית (ז)

הנהרות וביאורים (ח) לא וכהס : (כ) לא אל : (ג) חספה כי : (ד) ופיין כסוד בכחונת סג"ל מהארו"ו ול שמוכח אחרת וכו"ל יוסר היסוד : (ה) שער
י"ב ש"ל : (ו) פיין כסוד ככ"קפוח ופיר מ"ל נפרתי כביטום או כ' : (ז) פיין חילוד דכ"י רבינו נשבר כמסויקס סוף פ' ודא .
אנתן נגון : (ח) שער רש ט"ד : (ט) שער ל"ב פ"ח : (י) לא וכל יוד נד"א א' ס' ונחזור למדין הא"י כי ז"ס וכו' : (יא) ח"ל קב"ב רבאכ"ס ר"ב כי דכ"י דכ"י אנתן
סמטסות כו"ל חלל חיקן יודים שס היסוד יוסר :

השמש יפה שעה

ואח"כ מתלבשים נכ"י אלו נחכ"ד דו"א נלח נחמה וכו' בכינה יסוד
ומ' דליתא כינה ח"ל ומל' דליתא דעה ז"ל כי הוא קו אמצעי ח"ס
פי' דנ' רישין כנגד כלים דנה"י דליתא ופי"ו דר רישין כנגד מחוחין פלמן קודם החלכשה נכ"י דליתא : (א) וכנה ככ"י יודתא עד סוד
של ז"א ואח"כ בללם ביסוד של ז"א כ'. מה מלך חשכים דברי ח"ל נחש"ס עכ"ל יודתא עד סוד ח"ל ומי נתן בנטרוה כבוד ומה פירש
בסוד לפי מ"ש ח"ל בשער דרושי הללם דרח"ג נסדר החפספות חו"י ככוליה ז"ל והוא שאחר פ' שנים רוח אחד שכבר נחפספו
וגחישט המאין בכל גופא ח"ל ונאש עשרת היסוד דליתא נחמה שהוא שלש עליון דת"ת ח"ל אז מחפספסו כהו"ג בזה ססדר ימין פי היסוד
דליתא נר לכן יולאים החסדים החילג כדי לברוחי במקום כבוד נקבא דמ"ל כיון לרווח רוח וליגם יולאים אלא כי חסדים לט"ס ובי' שליש
חסד כח"ת וביניאחם חקן ומיד נמרו"ל גדולש יורדים וטפלים חן כיסוד דו"א ונעו"ל החסדים חן כיסוד מיד לחריכס יורדים בגטרוה
ומחמחקה שס ביסוד ואח"ך חחרים החסדים וטפלים מן כיסוד כדי לגדל כל טעם דו"א ובגטרוה ליגם חיים ממקומם כי נאשרים ביסוד
בכוד וכהי ככולל לפקדון לארץ ומן כיסוד ניהימס נדעה דטק' יע"ש כל זמא באורן ונרוחנן. וא"כ מי נתן בגטרוה כבוד ח"ל ומכ חוקן לו
בהס דוע שיש עוד להק' קשיא גדולש לפי דעהס כמגד וכו"ל שייכא בין נחסדים כחפספסו ח"ל וכן בגטרוה כחפספסו נטקבא וכו"ל
שכחו אז סדרוה שחסדים דומתו כנג ח"ל בשער חיקון כטקבא פ"ב כי בגטרוה נכוסה מלנשות נט"פ ח"ל נטקבא יע"ן יסוד ח"ל הוא
יסוד דטרוה ארץ מגיע עד סוף כנגד ח"ת דטקבא ואין יולאות רק כי נטרות דנו"ש שלב חקבא ליניאחם שפלות ביסוד ואחר נילחם ביסוד
חחרים וטפלים כד הכתר שלב כדי לגדל כל גופא יע"ש. וביח"ך יהקיימו סדרו"ים האלם נגמ"ס ח"ל פ"ב כהי אשפינס בכבוד יריחה וכחפספסו
כהו"ג אופן הא' הוא כי חסד שנחמד וחסר שנטרוה יורדים אז לעלמו חה לעלמו כל אחד נמקומו ואיגם נריכס אז לזכ וכן כח"ת יוד דרך
קו ישר לעלמו וליט נרץ לחו"י וחסד דט"כ נריכס לח"ת ימין ענברים נתיב כדי לגלל אל מקום שלכס וליגם נריכס אז לזכ כי מן כח"ת
מתחלקים אז לימין סוףך נלגח חכ לשחאל סוףך ליסוד. אופן כ"י הוא שנחחילה סלס יורדים כללית נחמד דחסד וגשאר חסד דחסד
נמקומו וכשאר כולם יורדים בגטרוה וגשאר בגטרוה נמקומו וכשאר סלם כללית נח"ת וכן מוכ"ד עד סוד כנגנם סוד לבדו נמקומו יע"ש
עלס ככריע. אלא בשער בירח פ"ב סתך שחי ידיו על אופן כשני שכתב וז' אע"פ שהלמת הוא שסכ"ג מחפספסו כנגד סס יודתא מדרגה אחר
מדרגה כי כולם יודתא נחחילג נחמד ניהוד ואח"ך נשאר סס בגטרוה שלב ויודתא ד' אחרת למטה בגטרוה וכן עוכ"ד עד למטה כדרך
החסדים כ'. חנה נלפ"ד יוסר אמיחי מן ככ"ס כר"ל"ן כי כלל הוא ביח"ת כי החסדים או בגטרוה יודתא מדרגה אחר מדרגה מן הכבוד
עד סוד יע"ש ופי"ו היפ"ך יהקיימו כדרושים הללו אז עם אז. ואשר איהו לע"ד נמה שמניו ראטי לרלי שכתב בשער אור"א פ"ב דן אכל
כענין טוה כי פערין חכ איגם רב נחו"י כרלפ"גיים שנאו נעה שחוקבא אור"א תם לנדרל את א"ל אש"י היכה כנדרלו וחיקטו נפסמס כרלפ"גיים
כשנתקן שלס סלניטת אמנם משס וליך שכבר נחיקו א"ל ואור"א פ"י אלו כהו"ג כרלפ"גיים כנה כלפ"ה מדרגה א"ל נטקבא ומגיד חו"ג חרשים
או לטירך ז"ן אז אשור החו"ג איגם עומדין כסדר כזה שעולים למפלג כו' אמנם סס יורדים נמרו"ל למטה יע"ש. כדי מליט רב כמרחק
והסרם גדול בין החפספסו כהו"ג נעה ונמין חיקון כעולמות למן שארץ. וכו"ל פנמו כנג ח"ל כדרוה נ' דרושי סללם וז' נס דע כי אז
הוא עתה כעה דנדלח חו"ל אמנם נעה כהו"ג אז כל ה"ה יורדים ביסוד ח"ל לערך כהו"ג וכן ז' יע"ש ולס כן אף און נמי נאשר שלב
מכ שכהו"ג ח"ל כדרקס כהו"ג שחסידי חו"ג ובלים עליון דח"ת נכארים חן היסוד דליתא ובי' חסדי דט"כ ובי' שליש חסד כח"ת יורדים נמרו"ל
אל היסוד וחחרים וטפלים וכן בגטרוה נ' נטרות דחו"ג וח"ת נכארים חן היסוד ח"ל ושיני נטרות דט"כ יורדים ביסוד שלס. כל זה מדרג
נעה שחוקבא כעולמות וחקטו פרטטי פי"ו וכיה כסדר כלל החורכ כואת כדי לנדרל פרטטים דו"ן ולחקבם אז שנס היס נעה כהוא כפיין
חיקון כעולם הוא על סדר כחמוד כדי לגדל פרטטים אכל כככוא נעה כהו"ג שמוזווגים זו"ן כדי להליד נבמחם כל החסדים יורדים ביסוד של
וכל בגטרוה יורדים ביסוד שלב וסדר ירידהס הוא מדרגס אחר מדרגה כי יולאים סלם כללית נחמד יחד וגשאר חסד כסדר נחמד והשאר
כולם כללית בגטרוה יורדים בגטרוה מדרגה אחר מדרגה עד אחרין כנגנם כבוד לגדו כבוד דו"א. וכן עוכ"ד כחפספסו בגטרוה נטקבא .
ואל חשיגני שברי ח"ל בשער בירח פ"ב כחיקון כטקבא קמסיק כדי לנטח ולגדל פרטטס וקאמר בגטרוה ככס יורדים מדרגה אחר מדרגה .
כי ח"ל עם מלי דלריכס ליה לדרושו נקב כי סס אינערין ליה לאשמעינן כינד ננין דת"ת דטקבא ונשלס לכל סדרנחה וכלל סלמירוח לכל דל
ואוכן כי נטרות דט"כ שונרות נהך הח"ת והס נריכוס לח"ת וכל דס נודל אנהה ח"ת סנה. ומ"ש ח"ל שנפת ח"ת סנה כל החסדים יורדים
ביסוד ח"ל לז' דקבא כל החכדים עומם שלס כן נאשר ז"ל ריקס אלא כללוא כולם ופיין מ"ש ח"ל נכ"מ ונכס כשער מ"ד ומ"ן פ"ד ז'ל וכהס
נחגלר שיון סחחון ביסוד אינו נמשך ממח ענמו אלא מהכ"ח אחר שהס נחפספו נטסא יע"ש. ועם כל האמיר עדיין חין גידינו לתוך מחי
דלחין שלב כפרקין שכתב ח"ל וכהו"ג הי"ג יודתא עד סוד של ז"א ואחר כך נכללו ביסוד של ז"א וכהס משס ילאו אל כטקבא ועשו כל
כפרטף כל כלים שלב כו' שחחנבר מדרגה נעה חיקון כפרטטים ונעה ככ"ל מה שייכח נטרות כבוד ח"ל ולי"ע : (ב) מלמד כהון נה בינט
יחירה יוסר מכא"ס כו'. פירוש שכתב ח"ל בשער בירח פ"ד ז'ל וככנין כי כטקבא נחמה נשחאל חסדי וליח"ת ריין סחכרין מינה ונכרס קו
שמאל שנה ככס דיין ולכן נגח הארה כבוד נח"ל ראו ליחנה כי כל מיניאחם סס נטרות סכס כעין כה"ל תם כבינה כד כה כחפספסו
זה דליכס ביחה כבוד עולה קו עמא"ל נכגם נמנין יע"ש. נמצא מחוין ח"ל שוים סס אז עם אז כי טלם מלוגשים נכ"י
דליוגן

23590 אה"ח

כוונת הרומ"ח

הרב בשעה"כ מסדר כוונת הרומ"ח בקריאת שמע **דיוצר** והיא בחי' המוחין **עסמ"ב** וי"ו אותיות הפשוט ו**ששה** שמות אלהים דקטנות ס"ה **רומ"ח** וז"ל שעה"כ. ויש בכל ק"ש אופן אחר של חשבון זה הרומ"ח. רק בק"ש כל הקרבנות אין כוונת רומ"ח. ונתחיל משחרית.

שעה"כ דף כ"א ע"ב ... והנה בק"ש **דשחרית** אשר שם אתה מכוין במלת אחד באות **ד'** שבו אל **הד'** מוחין היורדין בז"א והם **ד'** היות **דע"ב סמ"ב** כנודע ובג"י הם **רל"ב** ויש בהם י"ו אותיות **בד'** היות ותצרפם עם **רל"ב** יהיו **רמ"ח** שהם **רמ"ח** איברים הנכנסים בו וכבר ביארנו כי אלו הו"ק דגדלות הם מוחין דגדלות. אמנם כאשר אלו נכנסין בז"א כבר אז יש בז"א **מוחין דקטנות** שהם מבחי' **אלהים** כמבואר אצלנו. והנה הם ג' מוחין **דקטנות** בנה"י **דאבא** וג' מוחין **דקטנות** בנה"י **דאימא** והם ששה שמות אלהים וכשתחבר ו' שמות של אלהים אלו דקטנות עם **הרמ"ח** איברים דגדלות כנז' יהיו שניהם בגי' **רומ"ח** וז"ש בינוקא פ' בלק כי הק"ש נקרא **רומח** והנה רומ"ח הם אותיות חמור [עייין ס' **הליקוטים** פ' ויחי] והם סוד **יששכר** חמור גרם... ע"כ ע"ש.

הרי שלמות בין במוחין בין בגוף (וזה רמוז ב-יששכר חמור גרם ע"ש). **ראה** בסידור את הכוונה רואים **עסמ"ב** גימ' רל"ב ועוד י"ו אותיות **ד' היות ועוד ו' אלהים דקטנות הרי רומ"ח**.

וכך מסודרת הכוונה בסידור הרש"ש בק"ש דיוצר חלק ב' **דף מ"ד ע"א**. בק"ש דיוצר יכווין **ד'** היות עסמ"ב, גימ' **רל"ב**, וי"ו אותיות **ד'** היות פשוטות, ועוד ו' אלהים דקטנות. סך כולם גימ' רומ"ח.

מה שכתב הרב שהרומח הם המוחין הנכנסים בז"א קשה, שכן המוחין כבר נכנסו ועוד שמות אלהים דקטנות היו בו, והקשה יותר שהמוחין הנכנסים בז"א אינם **עסמ"ב** שלמים אלא יהיו דעסמ"ב כמו שרואים בסידור **בדף מ' ע"ב**. והם גימ' **מקו"ם** וחסר **מ"ו** להגיע **רל"ב** בזה עוסק השמן ששון וז"ל.

שמן ששון דף כ"ג ע"ד ... **אות ו'** שם והם **ד'** היות **עסמ"ב** שהם בגי' **רל"ב** וכו'. וצ"ל דאם המוחין אלו הם המוחין שנכנסו בק"ש במילת אחד, והלא הם שמות יה"ו דעסמ"ב, ולא **עסמ"ב** שמות **שלמים**. ויש מי שרצה לתרץ דה"י אחרונה היא **בחינת מלכות** כלול ביה"ו ולא נזכר ועיין לקמן (בשעה"כ) **ד"ה עוד**. ע"כ. ע"ש. מובאת שאלה זו גם **בפתח עיניים דף כ"ד ע"ד**. מביא שם גם תירוץ מזולתו.

הנה אחר שהש"ש ששאל את השאלה הביא תירוץ מזולתו שזה **עבור הנוק'** והפנה אותנו להמשך **שעה"כ** ד"ה ועוד, וז"ל.

שעה"כ דף כ"ב ע"א ... ואח"כ תכוין להוריד מן הזווג הזה מוחין אל הז"א והם **ד"פ** יה"ו. הראשון במילוי

ע"ב. והב' במילוי ס"ג. והג' במילוי מ"ה והד' במילוי ב"ן, ותכוין כי **ד'** שמות יה"ו הנז' הם גימ' **מקו"ם** שה"ס **נ"ז ומ"ח וט"ל ומ"ב** והוא חשבון שם הויה בריבועו (בהכאה) כזה שעולה מקום יפ"י ק'. הפ"ה **כ"ה**. ופ"ו **ל"ו**. הפ"ה **כ"ה** סך הכל גימ' **מקום** וז"ס מ"ש רז"ל תפילין **מרובעות** הלכה למשה מסיני כי התפילין הם אלו הד' מוחין הנז' וצריכים להיותם **מרובעות** כנגד שם הויה **המרובע** העולה בגי' **מקו"ם**, והנה (מ)אלו הד' שמות יה"ו הנזכרים **חסרים ד' ההין** והם¹ **לצורך המלכות**. והנה הד' ההין הנז' בארבע מילויי עסמ"ב הם בגי' **מ"ו** בזה האופן **ה"י ה"י ה"א ה"ה** וז"ס פסוק הנה מקום אתי שר"ת שלו **מ"ו**. והנה **מקו"ם ומ"ו** בגי' **רל"ב** כמנין **ד'** שמות **עסמ"ב**. ע"כ ע"ש.

הנה **בפרי עץ חיים דף מ"ה ע"ג**. יש תוספת נפלאה וז"ל... **וחסר** מד' יה"ו אלו **ד' ההין לצורך המלכות**, וצריך להמשיך אליה **הד' יה"ו הנ"ל**, והיא בחי' ה', ובזה נשלמו **ד'** היות... ע"כ. וכנראה שהרי בנסירה מקבלת את כל המוחין גם עסמ"ב שלמים אצלה.

יש תירוץ אחר של הרב **באתי לגני א' עמוד ס"ג א'** ... והנה בכוונת הרומ"ח כלול מוחין דגדלות ודקטנות. והגם שאינם בדיוק עסמ"ב, אבל כיון שהם **ד'** מוחין דגדלות נקרא בשם עסמ"ב. **כמו** שמות דקטנות **נקרא** בשם אלהים, הגם שהם **משתנים** לפי הק"ש כך נראה לכאורה פשוט. ע"כ. **תירוץ** נוסף יש לרב מע"א.

מעיל אליהו עמ' של"ה: ד"ה והענין... אלו מוחין חדשים הם ולא אותם של ק"ש בשם **התו"ח דף ס"ד ע"ב**. כל השאלה של הש"ש היא בהנחה שהם אותם המוחין, אך אם נאמר שאינם אותם המוחין זה עניין אחר, ואין שאלה.

כשנמשיך את המשך הדרוש בשעה"כ נראה שיש לכאורה המשך לכוונת הרומ"ח וז"ל.

שעה"כ דף כ"א ע"ב ... ואח"כ בהגיעך אל עזרת אבותינו כו' שירה חדשה שבחו גאולים כו' אשר השירה ההיא יוצאה מהגרונן וכמ"ש וענו **ואמרו** ה' ימלוך כו' אז תכוין במלת **גרונן**, כי הנה תחילה היה לנו ענין **הרומ"ח** הנז' ואם תוסיף עליו כללות **ד'** היות² הנז' **דעסמ"ב** יהיו בגי' **גרונן** והענין הוא כי בתחילה בעת הק"ש ירדו המוחין בראש ז"א ועתה בשירה חדשה הם מתחילין להתפשט הטיפה שלהם עד הגרון ויורדים שם **ומתעכבים** שם במקום **צר** ואז שם נתוספה הארתם בכח **ד'** כוללים ונעשים **גרונן**. ע"כ ע"ש. עיין **בהגוב"י אות י'** אמר שמואל ועם כולל אחד לכולם ולא כתב של מה והוא ברש"ש שהוא של כללות העסמ"ב.

יש כאן **הגוב"י אות ט'** שתיבת **ואמרו** גימ' **גרן** בלא ו' ועם האותיות והכולל של תיבת **ואמרו** יהיה גימ' **גרונן**. ויש חשבון

¹ יוצא לנו מכאן שבאמת מה שירד מלמעלה הם עסמ"ב שלמים אלא שהי"ו לז"א והה' לצורך המלכות. הנה בשעה"כ כתוב שהה' אחרונה, לצורך המלכות שהוא יתן לה. אך בשמן ששון כתוב כלול ביה"ו. כשהז"א יבנה את הנוק' היא תקבל את הה' אחרונה. לכן זה כלול
² ויש להוסיף **עוד כולל** שהוא כללות העסמ"ב הרי גרונן = 259. רומ"ח = 254. חסר 5.

¹ יוצא לנו מכאן שבאמת מה שירד מלמעלה הם עסמ"ב שלמים אלא שהי"ו לז"א והה' לצורך המלכות. הנה בשעה"כ כתוב שהה' אחרונה, לצורך המלכות שהוא יתן לה. אך בשמן ששון כתוב כלול ביה"ו. כשהז"א יבנה את הנוק' היא תקבל את הה' אחרונה. לכן זה כלול

נוסף והוא רומ"ח ועוד ד' הויות, וצריך להוסיף כללות עסמ"ב הרי גרון. והנה הרש"ש לא הזכיר כוונת ואמרו כלל וזה לשון הכוונה בסידור.

סידור דף נ"ב ע"א ... **שירה חדשה** יכוין כי השירה נאמרת בגרון והוא כי יכוין כי התפשטות הרומ"ח דו"ק דמוחין³ שהוא רל"ב מספר עסמ"ב, ואותיות שורשם [י"ו] וששה אלוקים [כאן מצייר הרומ"ח] שנכנסו בק"ש לרישא דז"א להמשיכם עתה אל הגרון. ולעכבס⁴ שם ואז ניתוספת הארתם וניתוספת בהם ד' כוללים⁵ וכולל אחר דעסמ"ב ועולים למספר גרון. ע"כ.

יש לנו מתיבת אחד הרומ"ח שנכנסו לז"א בראשו, וכאן מכוונים שוב את זה. ועתה מעכבים אותו בגרון, וניתוספו עוד ד' כוללים ועוד אחד סך הכל עוד 5 הרי גרון.

והנה הרומ"ח של ערבית

הנה בערבית יש ג"כ רומ"ח אך הוא בחשבון אחר.

שעה"כ דף כ"א ע"ג ... והרי נתבאר שלש כוונות שהם רמ"ח ורומ"ח וגרון ושלתם בשחרית אבל בערבית הם משונים לטעם הנז"ל כי יש הפרש בין שחרית לערבית וזה ביאורן ענין הרמ"ח תכוין שהם ג' הויות סמ"ב כולם בבחי' ע"ב באופן זה ס"ג עם עשרה אותיותיו ע"ב מ"ה כ"ו ע"ב הויה דב"ן באחוריים הוא ע"ב ונמצא שהם ג"פ ע"ב הם ר"ו ותחבר עמהם ל"ב אלהים הרי רמ"ח ואם תחבר עמהם ו' אלהים דקטנות הרי רומ"ח:

הרי בערבית יש רומח מע"ב דס"ג ודמ"ה ודב"ן, הרי ר"ו ועוד ל"ב אלהים הרי רמ"ח ועוד ו' אלהים הרי רומ"ח. שים לב כאן מתחיל מע"ב דס"ג, ויש ל"ב אלהים, שמות שלמים, בקשע"ה היא לכאורה אותה כוונה אך יש ב' שינויים שמתחיל מע"ב דע"ב. ול"ב אלהים נרמזים בגימ' המילוי של ג' ההי"ן שהם יה"א ב' פעמים הרי ל"ב. ראה בסידור באותו עמוד סדר הרומ"ח דערבית.

והנה הרומ"ח של קשע"ה

הנה צריך לכוין כוונת הרומ"ח שכאן בקשע"ה היא חשובה מאוד שבה אנתנו הורגים את המזיקין,

שעה"כ דף נ"ז ע"ג ... [בקשע"ה] ויכוין שהרומ"ח הזה הוא ר"ו ול"ב פירוש כי ג"פ ע"ב שיש בג' הויות ע"ב ס"ג מ"ה הם ר"ו והל"ב הם ל"ב נתיבות חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דז"א בקטנותו ג' מן אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלויי באות ה' שבהם וסימנם יה"א שמיה רבא כנ"ל בסוד הקדיש והם יודי"ן ההין אלפי"ן והנה יה"א בגי' י"ו והם י"ו בגי' אלהים דמצד אבא, וי"ו בגי' אלהים דמצד אימא הרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ח להרוג בו המזיקין הנז'... ע"כ ע"ש.

בסידור רואים ע"ב דע"ב, וע"ב דס"ג, וע"ב דמ"ה, הרי ר"ו ועוד ב' יה"א יה"א ועם ו' אלהים הרי רומ"ח.

בק"ש של קרבנות אין כוונת רומ"ח

באתי לגני א' עמ' ס"ג ע"א ...

שמן ששון ג' דף ע"ה סוע"א אות ו' ... ודע והבין מדרושנו זה איך יש ב' פעמים רומח א' מבחי' הרמ"ח תיבין עצמן ב' מבחי' חשבון ומס' ג' ע"ב שמספרם ר"ו ול"ב וצ"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ח תיבין דק"ש הנז' יכוין שהם הר"ו ול"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומח ויכוין שהרומ"ח הזה הוא ר"ו ול"ב וכו' אם הוא כן היה צריך לכוין תחי' הרמ"ח תיבין דק"ש ואח"כ באחרונה הרומ"ח דבחי' ר"ו ול"ב ולא כן כתב רבינו לעיל דרוש ה' דק"ש דיוצר שכתב לכוין את הר"ו ול"ב במילת אחד אחר המשכת כל המו' לז"א שהם ו"ק דמו' דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסדור ג"כ להרב ש"ש זלה"ה וצ"ע:

שמן ששון ג' דף ע"ה סוע"א אות ז' ... ומ"ש האמנם בק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ח תיבין נתיב הענין וע"ש ע"כ פי דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ח וכו' שם כתב דנשלם לרמ"ח ע"י נה"י דאי המתפשטים תוך ז"א לעשות לו נה"י החדשים יע"ש. שם כתב עוד מ"ש נעשה רומ"ח מלא בוי' נראה שהוא בהצטרף ו' שמות אלדיים דק"ט עם רמ"ח אברים הנז' וכו' ולע"ד א"א לומר כן שהרי בחי' הו' שמות דמו' דק"ט אינם מסוג זה הרומ"ח דתיבוי' רק הם מסוג דמספר רומ"ח דבחי' ג' ע"ב ר"ו ול"ב כנז"ל ועיין מ"ש באות הקודם דב' מיני רומ"ח צריך לכוין א' דתיבות וא' דמס' ר"ו ול"ב.

ע"ח ב' דף ט"ו ע"ג ... מ"ק דע כי יש רמ"ח אברים בעיבור ורמ"ח ביניקה ורמ"ח אברים בגדלות והם סוד ג' מיני רמ"ח וז"ס "רחם רחמתיים לראש גברי" שהוא ז"א שיש בו ג' רמ"ח רחם א' רחמתיים תרי, הרי ג' רחמים והרמ"ח של עיבור הוא כך כי אחוריים דאלהים גימטריא ר' ועם ט"ו אותיותיהן ועם כולל גימטריא ר"ו ובכח שם זה נאמר ב"פרעה וחילו ירה בים" ותוסיף ל"ב נתיבות שהם כולם אלהים יהיה כולם רמ"ח והרמ"ח של קטנות הוא ס"ג וי' אותיות הרי ע"ג ומ"ה וכ"ו ע"א וב"ן ברבוע באחורים פשוטים ג"פ ע"ב הרי ר"ו ועם ל"ב נתיבות שהם ל"ב אלקים הרי רמ"ח

והרמ"ח דגדלות הם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גימטריא רל"ב וי"ו אותיות שבד' שמות הנ"ל בהיותן פשוטים הרי רמ"ח: הנה רמ"ח דקטנות הוא הרומ"ח של ערבית, ושל גדלות הוא מה שעושים ביוצר. צריך רומ"ח וכאן זה רמ"ח צריך להוסיף לכולם ו' שמות אלהים. יהיו רומ"ח.

מקורות נוספים לסוגיא

שעה"כ דף נ"ז ע"ג: כאן הרב מסדר את הרומ"ח של קריאת שמע על המיטה...

סידור כוונות קריאת שמע על המיטה ... ציור הרומ"ח.

ע"ח ב' דף ט"ו ע"ג: שם סדר הרומ"ח גם של ערבית...

⁵ לא כתוב כאן ד' כוללים של מה וכתב המע"א שזה ברור שכן כתוב בשעה"כ.

³ עיין שער א' ש' ק"ו. ראה גם מעיל אליהו עמ' קי"ז ע"ב שלשה נוסחאות.

⁴ בשעה"כ כתוב מתעכבים שם וברש"ש כתוב ולעכבס שם, וזה על ידי פעולתינו.

בפתח עינים דף כ"ד ע"ד אות ל"א : שואל כמה שאלות ועונה על חלקם ע"ש.

שערי רחמים ב' שאלה כ"א : שעושים רמזים כמו במטבע ברכה וזה לא מוחין עצמם וכן גם ברומ"ח... ועוד מתרץ הפתח עינים מפני מה אין עושים רומ"ח בק"ש דקרבות ועונה מפני שלא אומרים את כל הק"ש אלא פסוק אחד בלבד... **ועיין פתח עיניים דף כ"ה ע"ב אות א'...**

באתי לגני א' דף ס"ג ד"ה כוונת הרומ"ח : יש שאלה הרי יש כוונת רומ"ח וגם יש כוונת רמ"ח תיבות האם זו אותה כוונה ומה ההבדל ביניהם?... המוחין זה הרומ"ח באחד והגוף זה כוונה ברמ"ח תיבות ולכן אחר כניסת המוחין באה כוונת הרומ"ח... ע"ש.

בענין חישוב הרמ"ח תיבות עיין **שעה"כ דף נ"ז ע"ד** ועוד שם **הגוב"י ב' וכן בהגוב"י א' מביא את החישוב של התורת חכם דף קנ"ג ע"ב.**

שעה"כ דף כ"ו ע"ד ד"ה ענין : הרמ"ח זה אברים...

שעה"כ דף נ"ז ע"ג שורה גדול מהם : ... משלב ומשוה בין הרומ"ח לרמ"ח (שאלת באתי לגני).

שמן ששון ג' דף ע"ה סע"א : מקשה שם האם זה שתי סוגיות או שזה אותו רומ"ח ..ונשאר שם בצ"ע.. עיין שם וכן באות ז' ..על אמר שמואל... ע"ש .

פתח עינים דף כ"ד ע"ד אות ל"א :

שמן ששון ב' דף ט"ו ע"א :

עוד יש לעיין בעניין כוונת גר"ם באתה קדוש שלכאורה נראה שהיא המשך הכוונה של הרומ"ח וגרו"ן אך אינה במוחין דאח' .
ונבאר בהמשך בע"ה.